

EL TARLÀ

NÚM. 42
GENER 2010

REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA

Annexa - Cassià Costal - Eiximenis
Font de l'Abella - Mare de Déu del Mont
Migdia - Montgalfars

Comença a Girona el procés del PEC

L'Ajuntament de Girona ha començat a treballar en el procés participatiu per a la realització de la diagnosi i l'elaboració de les línies estratègiques i propostes d'actuació del Projecte Educatiu de Ciutat. L'objectiu principal del procés és fer del PEC un projecte útil per a la ciutat de Girona, en les seves dimensions política, tècnica i ciutadana, perquè l'educació sigui un focus de debat a tots els àmbits del municipi i per coordinar i estructurar els diferents espais, actuacions, agents i recursos educatius a la ciutat. Properament tindrà lloc la presentació pública del PEC en el marc d'una Jornada que té com objectiu la promoció d'un debat participatiu en torn del projecte.

Gimcana de les llengües del Gironès

El Servei Educatiu del Gironès organitza la segona gimcana,enguany va adreçada bàsicament al públic escolar de l'ensenyament obligatori, primària i ESO. La Gimcana de les llengües del Gironès es posarà en marxa el divendres 22 de gener i se'n farà la cloenda el divendres 19 de març del 2010. En trobareu tota la informació i els formularis per a participar-hi a: www.gimcanagi.cat.

XV Concurs artístic i literari

Amics de la UNESCO de Girona convoca el seu XV Concurs artístic i literari amb el tema: *Cultura, identitat i patrimoni*. Les modalitats són: dibuix, fotografia, narració, carta escrita a mà, article, punt de llibre amb eslògan i ex-libris o marques de biblioteca. Les bases i la fitxa per a participar-hi les trobareu a: www.unescogi.org. La data límit per a presentar els treballs és el 15 de febrer del 2010.

Diada de Cooperació Solidària

La XVI Diada de Cooperació i Solidaritat que organitza el Consell Escolar Municipal-Consell Municipal d'Educació (CEM) i el Consell Municipal de Cooperació Solidària (CMCS), tractarà el tema "La Diversitat Cultural", en el marc de la celebració de l'Any Internacional de l'Acostament entre les Cultures de la UNESCO, on es plantegen diferents activitats vinculades de manera transversal a diferents àrees com les llengües, la història i amb metodologies diverses, com la plàstica, el cinema, el teatre.

Per altra banda, es proposa potenciar per segon any consecutiu els Agermanaments entre les escoles de la ciutat amb escoles de països en vies de desenvolupament, per tal de compartir un projecte o una activitat.

Enguany, l'Assemblea de la Diada de Cooperació Solidària tindrà lloc dimarts, dia 20 d'abril de 2010 al Teatre Municipal i comptarà amb la participació del treball elaborat pels diversos grups classe dels següents centres educatius Eiximenis, Migdia, Bosc de la Pabordia, Carme Auguet, Santa Eugènia, Cassià Costal, Dr. Masmitjà, Sagrada Família i Montessori.

Fem el fanalet per anar a esperar els Reis

La Caseta de la Devesa – Centre d'Educació Ambiental i Recursos Educatius de la Ciutat de l'Ajuntament de Girona i Manaies de Girona, amb el patrocini d'Hipercor i Tiendas El Corte Inglés organitzen el XVI concurs FEM EL FANALET PER ANAR A ESPERAR ELS REIS, amb els objectius de:

- Conèixer i fomentar la tradició d'anar a esperar els Reis.
- Participar activament en les festes i tradicions a ciutat.
- Memoritzar la cançó d'anar a esperar els Reis.
- Tenir destresa en la manipulació de determinats materials.
- Apreciar els treballs propis i els dels companys.

La participació ha estat de: 16 centres, 76 grups/classe i 1.744 nens i nenes.

El Jurat compost per les següents persones:

Sr. Xavier Cassan de Manaies de Girona
Sr. Josep Maria Espinosa d'Hipercor
Sra. Teresa Bardera de l'Institut de Ciències de l'Educació
Sr. Jordi Armengol professor de l'Escola Municipal d'Art
Sra. Sílvia Teixidor de l'Ajuntament de Girona.
Sra. Glòria Navarro, secretària del jurat

CATEGORIA A (P3 i P4 d'Educació Infantil)

PREMI	ESCOLA
1r	El Bosc de la Pabordia
2n	Font de L'Abella
2n	Eiximenis
3r	Marta Mata
3r	Domeny
3r	Joan Bruguera

CATEGORIA B (P5 d'Educació Infantil i 1r d'Educació Primària)

PREMI	ESCOLA
1r	Vila-roja
2n	Palau
2n	Pla de Girona
3r	Escola Les Alzines
3r	Annexa
3r	Escola Bell-Iloc del Pla

MENCIONS ESPECIALS PER A LES ESCOLES

PREMI	ESCOLA
1r	Dalmau Carles
2n	Pericot
2n	Escola Maristes-Girona

EL TARLÀ

LA REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA (a partir del projecte de Joan Corney i Dolors Reig)

Edició:

Escoles públiques: Annexa-Joan Puigbert – Cassià Costal – Eiximenis – Font de l'Abella – Mare de Déu del Mont – Migdia – Montfalgars.

Redacció:

Els equips de redacció de les revistes escolars: Doll, L'Estornell, Petjades, Pinzellades, A la vora del riu Güell, La Xinxeta, Els quatre fulls.

Coordinació:

Carme Hereu, Imma Llambies i Dolors Reig, Servei Educatiu - CRP del Gironès. Tel. 972 48 31 70
a/e: crp-girones@xtec.cat www.xtec.cat/crp-girones/tarla.htm

Col·laboració:

Ajuntament de Girona, SSTT del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a Girona, Diputació de Girona.

Impressió:

Norprint S.A. DL: GI-674-88

Escenaris de Girona

Aquest exemplar de El Tarlà té com a tema principal el teatre, és per això que també hem volgut donar a aquesta secció un toc teatral i comencem pel títol: *Escenaris de Girona*.

I quins són els nostres escenaris de la ciutat? Doncs són els que hem trepitjat, vist, viscut, observat, dibuixat... des que va començar el curs escolar el mes de setembre fins ara a les vigílies de Nadal.

En aquests espais hi hem trobat diferents protagonistes per exemple un nou mitjà de transport: la bicicleta de Girona batejada com la Girocleta, la qual rima amb xancleta, Pepeta, maleta, etc. Quina bona idea! Ara només falta que hi hagi carrils bici per anar per tota la ciutat i que els *girocletistes* no circulin per les voreres, per més amples que siguin, entesos?

Continuant amb els mitjans de transport hem vist com, degut a la construcció de les vies del tren d'alta velocitat, desapareixia la plaça d'Europa i el Parc Central i apareixien grues enormes i enginyers mecànics propis d'algun muntatge de La Fura dels Baus –

hem de suggerir-li a en Salvador Sunyer que aprofiti l'escenari per dur-los a Girona, no us sembla?

En diferents indrets de la ciutat hem trobat obres com les de l'escola Annexa - Joan Puigbert, restauracions com la de l'església de Sant Feliu i la torre Carlemany de la Catedral, recuperació d'es-

Cultura... I al cel de Girona sembla ser que hi brillen més estrelles perquè el restaurant El Celler de Can Roca ja en té 3!

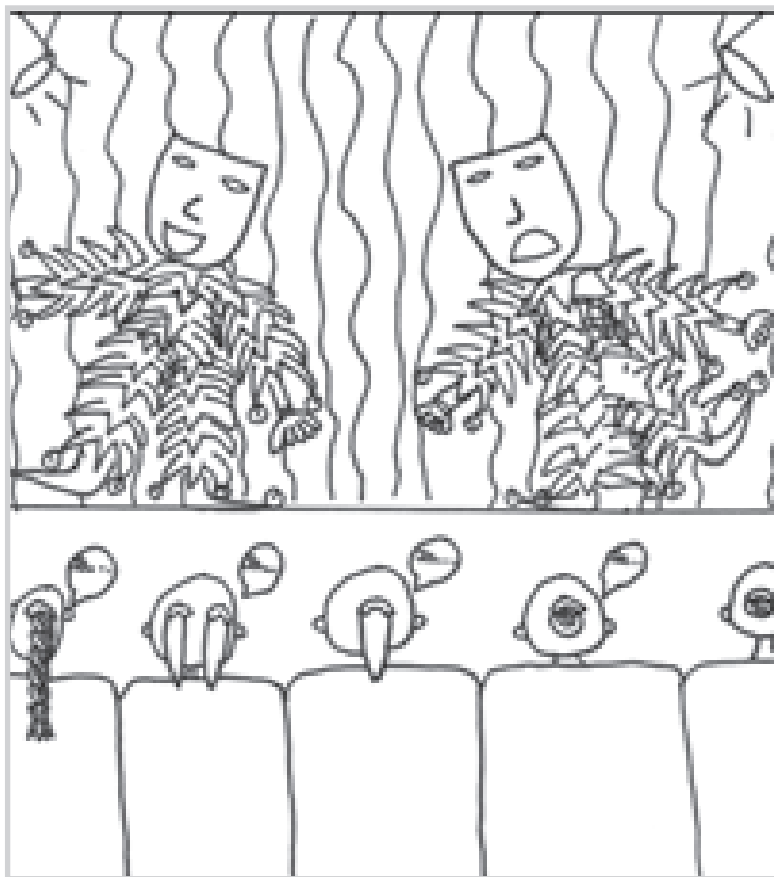
Però ja ho sabeu, a vegades damunt de l'escenari no tot és diversió i aquest nostre, l'espai escènic de la ciutat de Girona, no podia ser una excepció. No

ens ha agradat l'aparició en escena de la famosa i terrible grip A, ni ens acaba de fer el pes el nou calendari escolar i alguns pares, mares i germans grans no els ha fet cap gràcia això de la zona blava de Sant Narcís. I encara queden força obres inacabades, es tractarà de dir als autors que continuïn escrivint.

Però anem cap a un escenari de debò, el del Teatre Municipal! Quan nosaltres ens preparem per baixar el teló imaginari degut a les vacances esco-

lars, allà es preparen per aixecar el teló real que ens permetrà fruit un any més de Els Pastorets.

I per acabar aquesta petita peça, abans que tanquin els llums i tot quedi en silenci, us volem desitjar un Bon Any 2010, ple d'escenaris fantàstics i de vivències reals!

Joana Hortonedà. 4t, Cassià Costal

cultures com "Les lletres toves – a, b, c, q" de l'escultor Torres Monsó que tornen a ser al seu lloc davant el nou edifici de la Generalitat, repintades importants com la de les façanes de l'Onyar, aparició d'un nou miniparc infantil a la plaça de la Diputació darrera la Casa de

Ens visita un actor

Un dijous al matí ens va venir a visitar en Pere Hosta. En Pere Hosta és un actor, sobretot de teatre.

En Pere Hosta va interessar-se molt aviat al teatre. El record de la primera vegada que en Pere va actuar va ser al carrer i de pallasso. Tot i que li agrada el teatre no descarta actuar a la televisió o el cinema; de fet ja ha participat eventualment en algun capítol de "El cor de la ciutat". No s'ha plantejat mai fer de dramaturg, escriure obres de teatre, però n'ha conegut i també coneix actors destacats com en Toni Albà o en Tortell Poltrona.

Dels personatges que ha hagut de representar els que recorda més és una vegada que es va disfressar d'ós i una altra de ballarina. Ha actuat a França i a Edimburg. A vegades participa en festivals i en fires de teatre com la de Tàrraga. Aviat anirà a un concurs internacional de monòlegs a Sevilla dels quals ens confessa que li agrada ja que temps enrere en va guanyar un.

Tot i que en Pere és professor de l'escola de teatre El Galliner, ens explica que continua aprenent per millorar en la seva professió fins i tot quan surt a l'escenari i actua també aprèn.

Voleu saber un secret? Porta mitjons de cotó. I ens ha signat un autògraf perquè ja som fans seus!

En Pere Hosta té una companyia de teatre, la Companyia Pere Hosta Teatre d'Humor, dels quals hi són destacats en Pere Hosta i l'Helena Escobar (més coneguda com la Bleda) i nosaltres estem molt contents que hagi vingut a l'escola i ens hagi explicat d'una manera molt entenedora i amable la seva professió. Moltes gràcies, Pere!

Alumnes de 5è, Eiximenis

La llegenda de l'avet i el faig

En la sortida que vam fer al Montseny el 27 d'octubre ens van explicar aquesta bonica llegenda:

Fa molt i molt temps hi havia un noi i una noia que no es coneixien de res. Un dia els joves anaven passejant pel bosc i es van trobar. Ell va pensar que ella era molt maca i es van enamorar. Ella era filla del castell de Montsoriu i ell fill del castell de Montclús i les dues famílies estaven enfrontades. Durant un temps els dos enamorats es veien d'amagat al bosc però arribà el moment en què les seves famílies ho van descobrir i els van prohibir veure's mai més.

A la noia la van tancar a la torre més alta del castell de Montsoriu i al noi el van enviar a la guerra, amb la mala fortuna que el van ferir de mort i ella en saber-ho, tenia tanta pena que no volia ni menjar. Ella també va morir.

La història va acabar molt tràgicament i les famílies es van adonar del que havien fet i que no havien volgut parlar amb els seus fills, però van decidir com a penitència portar els cossos dels seus fills al bosc del Montseny on s'havien conegut i enterrar-los en aquell indret. I com a símbol del seu amor etern van néixer dos arbres: el faig que simbolitza la noia i l'avet que simbolitza el noi i van créixer abraçats.

El que podem aplicar d'exemple a la nostra vida és el respecte i la tolerància i en aquest cas la natura de com dues espècies d'arbres tant diferents poden créixer juntes.

Berta Muñoz. 6è, Annexa

Passeig per les ribes del Ter

El dijous 5 de novembre vam anar a les ribes del Ter. Un cop allà vam veure molts animals i plantes: sabateres, gavines, corbs marins, ànecs collverds, cueretes blanques, libèl·lules, cargols, llimacs, àlbers, freixes, plàtans, acàcies, salzes, pollancres, molsa, ortigues, sarriana, heura, bolets, balques, canyissos, joncs i llentïes d'aigua. Vam veure on s'ajuntaven la riera de Bullidors i el Ter. Ens van ensenyar les anelles de las barques que es feien servir abans, quan no hi havia ponts, per creuar el riu Ter. Vam veure la Devesa a l'altre costat del riu. També vam veure com l'Onyar s'ajuntava el Ter, l'ai-

guabarreg, formant una illa. I a prop hi havia l'hospital Josep Trueta de Girona i el GEiEG. Vam anar a una pollancreda per veure forats de picots, però no en vam veure cap en canvi vam veure forats de formigues molt grosses. També la balca dins l'aigua. Les acàcies no estaven florides i com que encara tenien fulles, vam observar la fulla composta amb els seus folíols. Havíem començat la ruta al pavelló de Fontajau i la vam acabar al GEiEG. El riu Ter és molt ample i cabalós enguany. El paisatge és molt bonic. Vam aprendre moltes coses i m'ho vaig passar molt bé!

David Arribas. 4t, Montfalgars

És el mateix... però no és igual

El divendres 6 de novembre, els nens i nenes de 5è, vam anar a veure una obra de teatre sobre "Darwin" a l'Auditori de La Caixa del carrer Santa Clara.

Aquesta obra ens explicava coses com ara per què van triar que les plantes de l'exterior fossin verdes (això és degut a l'atzar), per què no ho són les del mar? Per què les feres tenen els ulls al davant i les preses als costats? (Això és perquè com que els matolls i les plantes no se'n van, les preses tenen els ulls als costats, i com que les preses sí que fugen, els depredadors tenen els ulls a davant).

Ens va fer adonar que per arribar a una teoria s'ha de conversar i raonar...

L'obra fa la presentació amb uns personatges molt divertits: Charles Darwin i una estudiant d'ara. A més també hi havia unes titelles que representaven en Darwin. Em va agradar molt, i si encara la fan, us la recomano.

Però és... ja ho veureu: *molt Darwin!*

Paula Pazos. 5è, Migdia

L'excursió a la Gimcana

El dia 26 d'octubre vam anar al Parc del Migdia a fer una gimcana per tot Girona.

Primer van venir unes monitores a la classe i ens van donar una etiqueta a cadascú amb el nostre nom. Quan vam sortir ens vam seure tots a la plaça de davant de l'escola i vam intentar endevinar quina era la llegenda que fèiem: "La bruixa de la Catedral". Quan ho vam endevinar vam anar a esperar l'autobús al carrer Empúries.

Després quan ja vàrem arribar, vam anar al brollador dels vuit caps i vam buscar informació per poder emplenar unes preguntes. Quan vam acabar vam anar per alguns carrers de la Rambla a buscar tres objectes cada grup (érem dos grups). Després vam anar a un parc a esmorzar i quan vam acabar vam anar a l'estació espai jove a buscar una altra pista i per davant de l'espai jove vam haver de demanar frases o dedicatòries a les persones que hi havia. En acabar vam anar a un altre parc i vam fer una cursa amb sacs i també ens vam estirar a terra i vam fer el nom de Sant Narcís.

Finalment vam anar al parc Migdia, vam dinar i jugar una estona i al cap d'una estona vam tornar a l'escola.

Elisabeth González-Carrato. 6è, Mare de Déu del Mont

Sortida a l'Auditori de Girona

Avui, dia 25 de novembre hem anat varies escoles a l'auditori de Girona a escoltar una audició que es diu Música per a camaleons, de l'Àfrica fins al rock. Han sortit molts cantants diferents en moltes imatges de molts colors. En les imatges, hi sortien els cantants de fa molts anys i, a sota, hi sortien uns cantants diferents però que cantaven la mateixa música.

A mi personalment, de tots els cantants, el que més m'ha agradat ha estat en Michael Jackson. I el tipus de música que m'ha agradat, és el Rock and Roll.

Els músics cantaven i tocaven molt bé. A mi tot m'ha entusiasmat molt.

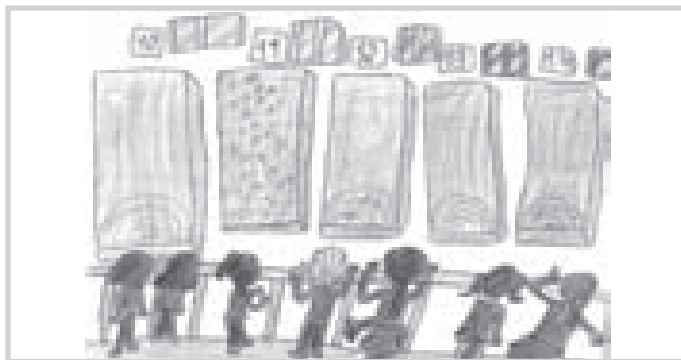
Marcos Diaz. 5è, Mare de Déu del Mont

Sortida al Museu d'Història

El dimarts 10 de novembre vam fer una sortida al Museu d'Història de la ciutat. Per anar-hi vam agafar l'autobús públic de la línia 5. Vam sortir de la parada que està al costat dels Jutjats.

El nostre guia del museu es deia Àlex. Era un home molt simpàtic. Primer, quan vam entrar al Museu, l'Àlex ens va ensenyar el cementiri. El cementiri era molt petit perquè hi havia aproximadament dotze tombes. Més tard vam pujar a la segona planta del Museu on vam veure una maqueta de la situació de Girona fa molts anys. Ens va explicar que els constructors de Girona van ser els romans. Seguidament, a la següent sala hi havia un mapa d'Europa amb el nom antic de les ciutats. A la darrera sala hi havia un cotxe i una moto molt antigues. Quan vàrem acabar la visita del museu vam esmorzar. Com que encara quedava temps, vam jugar al "pilla - pillla" amb els de 5è.

Pau Titov. 6è, Mare de Déu del Mont

Sira Cañavate. 5è, Migdia

"A les malalties... somriures"

Hola amics!

Us volem comentar una activitat en la qual vam participar el mes de novembre tots els companys de 4t de la nostra escola i que ens va agradar moltíssim.

Es tractava d'una representació titulada "A les malalties... somriures", interpretada per Xarop Clown, un grup de pallassos d'hospital que es dediquen a entretenir i fer riure els nens i nenes ingressats a l'hospital Dr. Josep Trueta de la nostra ciutat.

L'obra consistia en una sèrie de gags on hi havia una mica de tot: màgia, persecucions esbojarrades, cançons, acudits... tots ells divertidíssims i que aquests pallassos acostumen a representar, d'habitació en habitació, per distreure els nens que estan malats.

Com podeu imaginar, vam riure a cor què vols. A més, vam aprendre una cosa important: si visitem i fem companyia a familiars i amics ingressats, els podem alegrar una estona i així el temps d'estada a l'hospital els hi passarà més de pressa, oblidaran per uns moments els seus mals i no se sentiran sols.

Docs ja sabeu: A les malalties... somriures!

Nens i nenes de 4t. Cassià Costal

Constantí Pat i Anna Tomisa. 4t, Cassià Costal

Orígens

Hem anat a veure l'exposició "Orígens. Cinc fites en l'evolució humana" on s'explicava l'evolució humana. El primer pas important va ser quan l'home es va posar dempeus i les mans van quedar lliures. La segona fita és quan comença a fer eines, després va descobrir el foc, va pintar les coves i va enterrar els morts.

Laura Matamala. 2n, Annexa

Com funciona una potabilitzadora?

Amb l'escola vam visitar la potabilitzadora de Montfullà. Vam anar-hi amb autobús.

Quan vam arribar els monitors es van presentar i ens van dividir en dos grups. A continuació ens van explicar què hi feien en aquell lloc. Més tard vam anar a veure els decantadors que bullien com olles. Després vam entrar en un lloc que feia molta olor a clor i ens van dir que era perquè tiraven uns productes químics a l'aigua. Després vam veure unes grans reixes que serveixen per colar l'aigua i treure el fang i les impureses que porta i des d'allà vam pujar a la sala de control, que és des d'on es controla tota l'aigua que es distribueix a Girona i els seus voltants i hi havia molts botons.

Al final vam anar a veure un audiovisual sobre la potabilitzadora.

Va ser molt interessant perquè vaig aprendre coses que no sabia i m'ho vaig passar molt bé.

Júlia Ayuso. 5è, Migdia

La fàbrica de suro

Els alumnes de 4t vam anar a visitar la fàbrica de taps de suro Francisco Oller S.A. i us expliquem tot el procés que vam veure i ens van explicar:

1. L'escorça de l'alzina surera arriba a la fàbrica en planxes planes ben apilades.
2. La bullen perquè sigui flexible i li treuen l'esquena (la part de fora) i el ventre (la part de dins).
3. El tros que queda el retallen en forma de petits discs.
4. La part que no s'aprofita la trituren per fer-ne el granulat.
5. Compacten el granulat amb cola per fer el cilindre.
6. Controlen la qualitat dels discs i dels cilindres. Han de ser compactes.
7. Una màquina va enganxant els cilindres amb els discs.
8. Poleixen el tap i hi imprimeixen el nom o dibuix i l'enceren perquè llisqui millor a l'entrar a l'ampolla.
9. Els posen en caixes per distribuir-les per tot el món.
10. Amb el que no s'aprofita del suro per fer taps, en fan energia per calefacció.

Oscar Alcalà. 4t, Montfalgars

A Tossa de Mar

Vam fer una excursió a Tossa. Vam conèixer el procés de la depuradora i també vam fer un experiment amb l'aigua. Us ho explico una mica: vam agafar aigua bruta i la vam ficar en una ampolla cap avall i dintre l'ampolla hi havia pedres de diferents mides i sota l'ampolla hi havia cotó fluix, tot seguit l'aigua que hi havíem ficat va sortir neta, però no desinfectada ni tampoc potable. Amb aquesta aigua es pot rentar el cotxe, rentar el gos, però no és mai potable ni serveix per beure ni per fer la nostra higiene.

Després vam anar a passejar, per un camp verd, gossos del centre d'acollida d'animals, eren de diferent tamany grans, petits, mitjans...també hi havia cries de gats i gats.

Acabada aquesta aventura en va començar una altra, visitar la deixalleria on hi havia de tot: rentadores trencades ,ordinadors vells, neveres, oli de cuina, vidre, portes,...

Acabades totes aquestes activitats vam anar a un altre camp a menjar el picnic i després vam poder jugar. Vam jugar a voleibol amb una xarxa i hi havia una altra curiositat: uns iglús. Vosaltres pensareu, un iglú al mig d'un camp verd? doncs no eren iglús naturals, sinó fets de les branques d'uns arbres que es doblegaven molt però no es trencava el tronc. Eren salzes, ens van dir.

Finalment va ser hora de tornar a l'escola i cap a casa, segur que aquest dia no l'oblidarem!!!

Wisal El-Wahabi. 6è, Montfalgars

L'elefant savi

Els alumnes de 6è de l'escola Annexa vam fer una obra de teatre amb música per a tota l'escola.

L'obra anava d'uns animals que se'n van de viatge perquè han de trobar una medicina per el seu rei, el lleó, perquè un escorpió l'havia punxat. Pel camí van trobant diferents animals que els donen possibles solucions fins que finalment troben l'elefant savi que els hi dona unes herbes per curar-lo.

A tots els nostres companys i companyes els va agradar tant que els alumnes d'Educació Infantil ens van fer uns dibuixos de com s'imaginen l'elefant savi.

Paula Batllori, Núria Alonso i Mireia Juanmiquel. 6è, Annexa

Clara Boix. P5, Annexa

OVNI

El dia 18 de novembre, els nens i nenes de cicle mitjà vam anar al Teatre Municipal per veure "Ovni". El personatge principal era la Clar, una nena que no era gaire feliç. És el dia del seu aniversari i els seus pares no se'n recorden de celebrar-ho perquè estan massa ocupats en les seves coses. El pare mirant la tele i la mare arreglant-se el cabell.

Un carter portava felicitacions per a ella, però el pare les destruïa. Per sort hi havia dos nois aficionats a mirar el cel que ho van veure tot i van decidir enviar-li un regal a la Clar. Li van fer arribar un telescopi, però el pare de la nena el va aixafar amb el peu.

Després va passar una cosa extraordinària: un ovni va aterrar a sobre de casa seva. La Clar va sentir soroll i va veure un extraterrestre que no parava de dir: Bli - Bli. És van fer amics i al final en Bli-bli va fer entrar els pares de la Clar a la seva nau i els va enviar a l'espai amb el seu gosset i la televisió.

Finalment la Clar va poder celebrar el seu aniversari cantant la cançó: bli-bli-bli-bli bli-bli.....I va ser feliç.

Va ser una obra bonica però una mica trista.

Helena Vilalta. 3r, Migdia

Teatre sobre Charles Darwin

El divendres 6 de novembre els de 5è vam anar a veure una obra de teatre sobre en Charles Darwin: "És el mateix, però no és igual". Anava de com ell va descobrir la teoria de l'evolució.

En l'obra de teatre hi havia tres personatges: en Charles, la Susanna, que era una biòloga i en Pele, un pagès. La Susanna volia saber com en Darwin havia descobert la seva teoria i aquest li deia que ho havia de descobrir ella mateixa perquè és molt millor "menjar-se la xocolata que no que t'expliquin quin gust té". Van treballar amb animals depredadors i les seves preses per observar les diferències i al final la Susanna va concloure que els depredadors tenen sempre els ulls al davant per veure millor la seva presa i les preses els tenen als costats per poder fugir quan les ataquen. Abans de què fossin així, eren diferents, però van anar sobrevivint els més adaptats i així van anar canviant.

Van seguir conversant i ens van explicar que les plantes d'avui en dia són verdes per casualitat, perquè la primera planta que va sortir de l'aigua era verda i totes les que hi ha són com filles d'aquesta. Dins el mar hi havia plantes de tots colors, però només una es va adaptar a viure sobre la terra i era verda.

Laura Sánchez. 5è, Cassià Costal

Teatre en llengua anglesa

El divendres 13 de novembre van venir uns anglesos a fer una obra de teatre: "Snow white" (La Blancaneus) i ho van fer molt bé.

Van demanar a molts nens i nenes que anessin a l'escenari amb ells. De la nostra classe van triar la Paula i la Laura.

Ells feien molta gràcia, sobretot el noi. El noi feia de narrador, de Bruixa Esmeralda i de Nan. La noia feia de Blancaneus i de Mirall màgic.

Va ser molt "guai" perquè un nen de 4t va fer-li un petó a la Blancaneus. Ens ho vam passar molt bé i vam riure molt!!

Gemma Vendrell. 5è, Cassià Costal

Que bonic és el teatre!

Dimecres 4 de novembre vam anar al Teatre Municipal de Girona. Hi havia uns dibuixos al sostre preciosos i els seients es posaven drets quan no estaves assegut.

Vam anar a veure un teatre de titelles que eren de fils i el que les movia es deia Nartxi. L'obra de teatre es deia Circ-Cabaret Armando Rissoto. El presentador del circ era un vellet que feia de mosso de pista, de presentador de l'espectacle, de director... Del que fes falta, però era un bon amant de la bona cuina. Va presentar un menú que començava amb: entrants, el motociclista René Bombier, que anava amb una bicicleta d'una roda endavant i endarrere i pujava sobre una fusta amb una roda. El primer plat, amanida de cantautor a la vinagreta, Menueto Tremendo. Era un guitarrista que tocava cançons. El segon plat era pasta de full de fumats màgics Mario Esconde, feia màgia. De postres, hi havia crema musical amb bombons de licor Marie Albacete, que cantava la cançó de "Paf era un drac màgic", cantava i cantava fins cansar-se. La cançó era molt bonica i ens va agradar molt. Per últim, cafè d'alta volada amb un núvol de llet, Air Maties, que feia de trapezista.

Ens ho vam passar molt bé. Vam anar i tornar a peu fins a l'escola. Vam trobar fulles pel terra i els arbres tenien les fulles de molts colors. També vàrem veure el Riu Onyar. Que divertit va ser!

Pol Domènech, Martí Massó, Miquel Vilà. 1r, Migdia

Arturo el tortugo i Clementina la tortuga

El dia 12 de novembre vam anar a veure un espectacle a la Universitat de Girona.

Els protagonistes de l'obra eren una tortuga que es deia Clementina i que venia de Colòmbia i l'Arturo, un "tortugo" que era de Girona.

Ella arriba a la nostra ciutat i es troba la policia que la persegueix perquè no té papers. Mentre va corrents coincideix amb l'Arturo. Tots dos s'agraden mútuament i decideixen viure junts. Ell treballa en un gran complex hotelier i té una feina molt importat, és "gairebé" l'amo. L'Arturo no deixa sortir de casa a la Clementina, que destorbi als treballadors, fer totes les coses que a ella li agraden i a canvi només li regala coses que valen molts diners (una televisió, un MP3, un telèfon mòbil, un quadre...).

Finalment ella se'n cansa, perquè no li agraden les coses amb un elevat preu sinó les coses fetes amb el cor i decideix marxar del seu costat. Quan l'Arturo arriba de la feina i s'adona que ella l'ha deixat es posa a plorar pensant que no entenia els motius, ja que li havia regalat moltes coses. I així acaba la història amb el tortugu i la tortuga separats.

L'obra ens vol ensenyar que no tot el que ens agrada ha de valer molts diners sinó l'esforç de la gent.

Núria Alonso, Mireia Juanmiquel i Paula Batllori. 6è, Annexa

Un taller d'història

Aquest curs, el cicle superior de la nostra escola, estem estudiant com a projecte de cicle "L'edat medieval a Girona". És per això que el dia 23 d'octubre vam anar al Museu d'Història de la ciutat per tal de conèixer una mica la història de Girona. Abans de tot vam esmorzar i després van vindre dues monitores.

En primer lloc, van entrar a un lloc on vestien i dissecaven el monjos morts del monestir, semblaven tombes. Després vam pujar i ens va tornar a explicar la prehistòria i vam veure on estava Girona que s'encenia amb llums. Més tard, vam veure una casa on vivien els romans, em va cridar l'atenció que tenien un forat que quan plovia se'ls hi emplenava una bassa d'aigua. També tenien un hort, vam veure els utensilis amb què menjaven, plats, culleres i més coses.

Després vam anar a l'altre costat, que es veien cases com si estiguéssim en un avió. També vam veure una maqueta de la guerra de la Independència, hi havia molts de morts. Per un altre passadís, quan pujàvem, vam veure El Tarlà que estava penjat, també vam veure el Neolític i el Paleolític, l'edat Antiga...

Vam veure els diaris de Girona de fa molt de temps i cartes que escriven personatges famosos. Em va agradar trobar un cotxe i una moto dins del museu, eren molt vells i quan passàvem al sostre es veien dos coloms, al final, vam tornar a baixar i vam poder agafar butlletins informatius com un mapa d'on era el museu de Girona. Ens va agradar molt!

Ossiris Carias. 6è, Cassià Costal

Laura Sala. 3r, Cassià Costal

El planetari de la UdG: un univers per descobrir

El dimecres 18 de novembre vam fer una visita al planetari de la UdG. Tenia forma de casa. Quan vam arribar ens van donar un passaport. A dins hi havia diferents racons. Primer vam anar a un racó que ens van parlar de dos personatges: en Nicolau Copèrnic i en Galileu Galilei. Van existir fa molts anys.

Després vam anar a un racó que havíem de fer una petjada amb unes botes d'astronauta a un sorral amb sorra de lluna! Però ho havíem de fer a poc a poc perquè si no s'aixecava molta pols i no podríem respirar.

Al tercer racó que vam anar ens van ensenyar el moviment de rotació i de translació de la Terra i vam veure el fenomen del dia i de la nit.

Al quart racó, hi havia un senyor gran que ens va llegir dos contes. Tenia la veu molt fluixa i, a sobre, al costat hi havia uns nens que cridaven molt i no sentíem res.

Al cinquè racó ens van ensenyar un telescopi. Com que no podríem veure les estrelles, vam veure els cables de la Renfe i les fulles dels arbres de la Devesa. A l'últim racó estava la tele engegada sense el so. Aquí ens van ensenyar els planetes i el sistema solar.

El racó que em va agradar més va ser el de la petjada al sorral amb sorra de lluna.

Laura Sala.3r, Cassià Costal

Visita dels escolans de Montserrat

Un dilluns del mes d'octubre van venir dos escolans de Montserrat a l'escola. Un es deia Genís i l'altre Gil. En Gil feia 1r d'ESO i en Genís 5è de primària. Ens van explicar perquè van decidir d'anar a estudiar a Montserrat. Ens van dir que tot i ser escolans no volia dir que més endavant es fessin monjos. Per poder entrar a l'Escolania van haver de fer unes proves de veu a part de passar unes entrevistes amb els pares. Allà fan classe des de 4t de primària fins a 2n d'ESO, perquè a partir de 14 o 15 anys és l'edat en què es canvia la veu. El primer curs, és a dir, a 4t només és de prova, per veure si s'acostumen al ritme de vida del monestir. Hem de pensar que molts es queden a dormir ja que viuen molt lluny de Montserrat. Això pot ser el que costa més, haver d'estar separats dels pares i amics.

Quan acaben 2n d'ESO han de tornar a l'institut del seu poble per continuar amb els estudis. De Montserrat surten molt ben preparats a nivell musical ja que fan moltes hores de música, com si anessin al conservatori. Però la veritat és que allà s'ho passen bé i fan molts bons amics. A l'Escolania només hi poden anar nens i nois, perquè tenen un tipus de veu diferent del registre de les noies. Porten com un vestit negre i una túnica blanca a sobre quan han de cantar en els oficis.

Classe de 6è. Eiximenis

Teatre a l'escola

Els dimarts faig teatre amb la Clàudia durant una hora a partir de les deu i mitja. Fem moltes activitats per aprendre a actuar i expressar diferents emocions i situacions: posa la música i hem de seguir el ritme (a vegades va ràpid o més lent), si la para ens quedem congelats, representem una pel·lícula de cinema, una història, una situació, fem imitacions, relaxació... Encara no hem fet cap obra de teatre però la farem algun dia quan ja tinguem més tècnica.

David Garrido. Font de l'Abella

Representacions teatrals

A l'hora de llengua castellana els alumnes de 6è vam representar en grups de cinc un poema anomenat Margarita Debayle, escrit per Rubén Darío.

També a l'hora de llengua castellana estem treballant diferents contes populars, canviant el final de cada història i després els anirem a representar a les classes de 1r, 2n i 3r de primària.

Finalment estem treballant en una obra de teatre anomenada "Noies en acció". Entre tots ens encarregarem dels personatges, la música i els decorats.

Ho representarem durant la setmana cultural per a tots els alumnes i familiars que vulguin venir.

Albert Muñoz i Pol Cerdón. 6è, Migdia

Cartes a l'Alcalde

Benvolguda senyora,

Ens dirigim a vostè per comunicar-li algunes propostes de millora de la zona verda que tenim a prop de l'escola: el Parc del Migdia.

Troben necessari:

1. Col·locar baranes al pont de fusta del parc ja que els nens petits o els que van amb bicicleta poden caure a l'aigua.
2. Posar uns lavabos públics a la zona propera a la carretera de Barcelona perquè els únics que hi ha estan a la cafeteria del parc.
3. Instal·lar alguns rètols informatius per recordar a tothom que cal respectar la vegetació del parc i mantenir-lo net.
4. Posar rètols informatius sobre els diferents arbres i plantes.
5. Ens agradaria que els jardiniers del parc ens expliquessin les característiques de la vegetació i quina atenció necessita.

Esperem que es puguin fer realitat algunes de les nostres propostes. Moltes gràcies i fins una altra!

*Clàudia Batlle, Miquel Gil, Maria Martínez, Estefania Toloza.
4t, Cassià Costal*

Senyora Anna Pagans,

Els nens i nenes de P4 de l'Escola Eiximenis hem trobat un gran canvi des que hem canviat de classe. Ara la nostra classe dona al carrer Eiximenis i en aquest carrer el cotxes i camions fan molt de soroll. Sovint n'hi ha que aparquen malament i els que volen passar s'impacienten i toquen moltes vegades el clàxon i molt fort.

Nosaltres havíem pensat que potser es podria posar un senyal de circulació que avisés els cotxes que es troben a prop d'una escola i que caldria que no fessin soroll per respectar l'estudi i l'ambient favorable per parlar, escoltar, llegir contes, etc.

Atentament,

Nens i nenes de P4. Eiximenis

Estimada senyora,

La velocitat dels cotxes que passen pel carrer Agudes és un perill quan arriben a la cruïlla amb el carrer Montfalgars davant la nostra escola. Hi ha passos de vianants adequats i senyalitzats però, també és veritat, que no hi ha gaire bona visibilitat. Potser seria convenient posar-hi unes bandes reductores o ressaltos perquè els vehicles haguessin de reduir de veritat la seva velocitat, cosa que ara a vegades no fan. Podria ser una bona mesura. Gràcies per escoltar-nos.

Cintia Rodríguez i Paula Tellado. 6è, Montfalgars

Benvolguda Alcalde,

Els nostres mestres ens expliquen la importància del reciclatge. A la nostra classe tenim una caps de cartró on anem guardant els papers i quan està plena la llençem al contenidor de paper que hi ha a la vora de l'escola. Però l'obertura és molt petita i no es poden tirar els papers des de la caps, de manera que els hem de tirar d'un en un i hi vam estar molta estona i ens feien mal les mans.

Demaneu que posin un contenidor amb una obertura més gran, per poder tirar més còmodament els papers. Moltes gràcies.

Adrià Arias i Omar Mohamed. 6è, Montfalgars

Estimada Alcalde,

Sóc una patinadora del Girona Club d'Hoquei i patino tres dies a la setmana, una hora i mitja cada dia al Pavelló de Palau. La pista és de ciment i com que vaig a molts campionats veig que les pistes d'altres pavellons són de parquet i no hi estic acostumada.

Voldria demanar a l'Ajuntament que ens deixessin entrenar a la pista de parquet un dia a la setmana.

Espero que tingui en compte la meua demanda.

Gràcies.

Clara Sabrià. 6è, Migdia

Jana Angos. P5, Montfalgars

Agraïment a l'Associació Irregolare

Aquest any, alguns alumnes de l'Escola Font de l'Abella, participem en el projecte *Escenaris Especials*. A través del teatre s'exercita: l'escolta, la coordinació del grup, la seguretat, l'expressió d'emocions, la identificació d'estats d'ànim i l'empatia, entre d'altres. Volem agrair a l'Associació Irregolare poder participar en aquest projecte i a la Clàudia Cedó el seu bon fer amb nosaltres.

Sílvia Costal, Vanessa Galí, David Garrido, Josué Moreno, Yero Sabally i Brama Sow. Font de l'Abella

Agraïments al Senyor Pujades (*)

Senyor Pujades,

Ets molt important per a la nostra escola perquè ens arregles les finestres, les portes, i moltes altres coses com tenir cura dels aquaris que hi ha a les classes i a l'entrada de l'escola... Ara la meua classe s'ha assabentat que vas caure i que t'han operat perquè et vas trencar el fèmur. Per això et volem dir que et posis bo i que continuis sent tan bona persona.

M'oblidava de dir-te que tota la escola t'envia molts records!

Una abraçada,

Alex Esquembre. 5è, Migdia

(*)El senyor Pujades és com l'avi de l'escola, perquè fa una colla d'anys que ve voluntàriament a l'escola a ajudar-nos i heu de saber que té més de vuitanta anys... És per això que li estem tan agraïts.

abcq o abcd?

Ja tenim "Les lletres toves" al carrer! Els nens i nenes de P4 estem molt contents de tenir aquesta escultura de Torres Monsó de nou. Nosaltres les vam anar a veure amb la senyoreta: ens vam poder posar a dins i les vam tocar, ens van agradar els seus colors alegres i brillants: taronja, vermell, groc i blau. Són quatre lletres: la a, la b, la c i la q. "Que no! és la lletra d. Ja ho sé, però la d ha caigut i sembla la lletra q." També sabem que són fetes de ferro malgrat semblin, aparentment, toves com la plastilina. A la classe les vam continuar estudiant: les vam construir amb material per confegir lletres, les vam dibuixar i pintar. I també sabem que són un altre tipus de lletra diferent al que estem acostumats a escriure nosaltres, la lletra de pal.

Nens i nenes de P4. Eiximenis

La vida cultural a Girona

Hem explorat quina és la presència de la cultura a la ciutat, començant pels edificis on es fa i s'ensenya a fer teatre, dansa, música, titelles,... i algunes mostres dels resultats en diferents barris de Girona i en diferents moments de l'any.

El Teatre Municipal

El Teatre Municipal de Girona va ser construït l'any 1860. Estem dient una cosa que tot i semblar poc important és excepcional. Un teatre tan antic i municipal no és gaire normal, no en trobaríem gaires. A tot això hi ha contribuït de manera fonamental l'Ajuntament. El seu emplaçament, amagat dins la casa de Vila, és el mateix que havia tingut l'antic "Teatro de Comedias", popularment conegut com "El Pallol", centre de la vida teatral gironina des del 1769 fins al 1857, any que degut a l'estat ruïnós en què es trobava, es decidí construir un nou teatre, l'actual Teatre Municipal. L'arquitecte encarregat de l'obra va ser Martí Sureda i Deulovol i va aconseguir amb l'espai limitat i encaixonat entre altres edificis que hi havia, realitzar un edifici molt funcional i singular que ha perdurat fins avui dia. La construcció va durar pocs anys i es va inaugurar la tardor del 1860 amb el nom de Teatro de la Reina, més tard li van canviar el nom pel de Teatre Principal i més tard per l'actual Teatre Municipal. Un bon teatre ha de respondre a les necessitats de molta gent. Per a tots és important que el teatre sigui un lloc distingit, agradable... Tothom s'hi ha de trobar a gust: els espectadors, els actors, els treballadors de darrere l'escenari... Per això aquest teatre es va fer pensant sobretot en l'escenari i la sala. L'escenari és bastant ample i amb profunditat i la sala és en forma de ferradura de manera que la visió del públic és bona des de totes les localitats. És un teatre dels que en diuen fet a la manera italiana. Una altra particularitat important del nostre teatre és que l'acústica és excel·lent. Els actors no han de forçar la veu quan actuen i se senten des de tots els racons de la sala. Dues altres coses vull remarcar que són molt vistoses: l'escala imperial de l'entrada, molt elegant i les pintures sobre la sala representant mites antics.

Judith Rubio. 6è, Montfalgars

Aquell teatre del 1860 amb molt poques modificacions ha arribat als nostres dies però fa tres anys es va acabar una reforma en profunditat que va durar uns vint anys (1986-2006). Durant alguns d'aquests anys estava tancat i les representacions es feien en altres escenaris provisionals de la ciutat.

Les reformes van consistir en canviar totalment les estructures i el material inicial ja malmès. També es van restaurar tots els elements deteriorats com les pintures, butaques... i ampliar els espais exteriors. S'ha guanyat seguretat i modernitat per a tothom. Però el més interessant és que d'interior (la sala i l'escenari) mantenen el mateix aspecte que tenien fa anys.

L'aforament és de 778 localitats situades al nivell de platea, dos pisos de llotges i el tercer amb el popular galliner. Aquest teatre sí que és fantàstic!

Soukaina Mahboub. 6è, Montfalgars

L'Auditori de Girona

L'Auditori-Palau de Congressos de Girona és la nova generació de centres de congressos del segle XXI.

Dissenyat per un prestigiós equip d'arquitectes catalans, és un equipament pensat com auditori i com a palau de congressos.

Situat a l'extrem oest del Parc de la Devesa, connectat amb el Palau Firal i amb magnífiques vistes, el Parc està protegit per les ribes del Ter i el frondós bosc dels plàtans de la Devesa, en la confluència del riu Güell i el riu Ter, ocupa una superfície de 10.000 m2 en un terreny amb forma triangular.

La implantació de l'edifici descriu una línia de continuïtat amb la Fira de Girona (amb un espai net d'exposició de 7.815 m2). Aquesta proximitat permet la utilització simultània i complementària dels dos espais, units per una passarel·la. Bàsicament és un lloc pensat per a la música.

Les tres plantes d'aquest singular edifici estan dotades amb les més avançades instal·lacions i totes les sales tenen il·luminació natural i sistema d'enfosquiment.

Gemma Marqués. 6è, Cassià Costal

Sala La Planeta

Aquesta sala de teatre està situada a la nostra ciutat, Girona. Concretament, es troba a prop de Correus i dels Cinemes Albéniz, al Passeig Canalejas número 3.

La Planeta és una sala privada, és a dir, que té un propietari i aquest és privat.

Fa vint anys que existeix aquesta sala.

Allà es fan molts espectacles de dansa, obres de teatre...

Hi caben unes cent vuitanta-una persones.

Hi ha un bar i un aparcament on no s'ha de pagar.

Es fa teatre independent on hi comencen a treballar joves creadors. Cada any es fan més de cent obres i participen en el *Festival Temporada Alta*. Un exemple d'obra que ha participat en aquest festival és "Alaska i altres deserts".

Ramatou Jallow. 5è, Mare de Déu del Mont

El Galliner

A Girona tenim una escola de teatre que es diu El Galliner. El Galliner és un centre de formació teatral que rep aquest nom en referència a la part de dalt de les llotges dels teatres on hi havia bancs de pedra

i la gent estava asseguda molt junta i hi feia molta calor. Aquest tipus de localitats eren les més econòmiques del teatre.

És l'única escola de teatre de tota la província i té prop de 400 alumnes. De nens i nenes n'hi ha uns 150.

A la nostra escola hem tingut la sort que vingué a visitar-nos en Pere Hosta, un actor que treballa des de fa 8 anys al Galliner.

En Pere Hosta ens ha explicat que en aquesta escola es treballen diferents tècniques teatrals i de circ com ara: mim, teatre d'objectes, màscara, expressió oral, dansa i moviment corporal, malabars,... Ell creu que aquesta formació ens ajuda a créixer a nivell personal, a perdre la por a parlar davant els altres, a expressar-se millor, ajuda a reforçar l'autoestima i sobretot a mostrar-nos tal com som. Com a cap de departament del teatre infantil de l'escola ens ha explicat que els nens i nenes poden començar a l'escola als 7 anys i fan tres hores setmanals. Alguns de nosaltres hi anem i ens ho passem molt bé! Una setmana a l'any es fan unes jornades de portes obertes on tothom pot anar a veure l'escola. A més a final de curs es fan tallers per edats i grups on es representen algunes peces teatrals a la sala La Planeta de Girona. El Galliner participa en diferents representacions teatrals i actes a la ciutat de Girona.

Alumnes de 5è. Eximenis

Els titelles de Fires

David Garrido. Font de l'Abella

Des de sempre s'han relacionat les Fires de Sant Narcís a Girona amb els titelles. El 2005, després de 25 anys, d'històric TEI de Sant Marçal va fer la darrera temporada i l'Associació Gironina de Teatre n'ha agafat el relleu.

Diverses companyies amb els seus espectacles ens conviden a conèixer per les Fires, un grapat dels seus treballs en un espai ja conegut: La Carpa de Titelles de la Devesa.

La proposta consisteix a apropar-nos el món dels titelles, enriquir la nostra imaginació i difondre la cultura popular catalana.

En funció de les propostes escèniques, podem veure titelles de guant, de fil, de taula,...

Enguany entre les obres representades per les Fires de Sant

Narcís hem pogut gaudir d'una variada temàtica, des d'un pirata i les seves aventures, a un extraterrestre que voltava per les galàxies, així com els contes més clàssics: La Caputxeta vermella o La Rateta presumida, fins a espectacles més relacionats amb aquestes dates en què comença a fer fred com és Torrem Castanyes.

Això sí, tots tenen com a finalitat poder somniar per uns moments i tornar tots junts amb els nostres familiars a ser infants per uns instants!

Laura Rojo, Jordi Cors, Jeni Morales i Adrià Sidera. Font de l'Abella

Teatre per a nens i nenes

Per Fires instal·len una carpa a la Devesa on s'hi fan titelles per a tots els nens i nenes.

Al festival Temporada Alta també hi ha obres pensades perquè hi vagin nens i nenes acompanyats pels seus familiars (mares, pares, avis, àvies...) Al llarg de l'any al teatre La Planeta fan obres al matí d'alguns caps de setmana.

L'Ajuntament, dintre dels recursos educatius que es presenten cada any al principi de curs, ens proporciona a les escoles de Girona

obres de teatre per als alumnes i els mestres que són les que anem a veure durant el curs.

Després a classe els nens i nenes en parlem i fem treballs relacionats amb l'obra (poemes, dibuixos, escrits, etc).

Abril Hortós, Maria Masot. 6è, Migdia

Activitats teatrals al barri de Vista Alegre

La nostra escola, Annexa-Joan Puigbert, està situada al barri de Les Pedreres. Tot i que no hi ha molts espais dedicats a les activitats relacionades amb el teatre en podem trobar unes quantes:

L'Institut Vicens Vives, disposa d'un teatre on els alumnes poden fer diferents obres i fan diversos tipus d'actuacions. També és un espai on, de tant en tant, hi anem a fer coral o teatre els alumnes de la nostra escola.

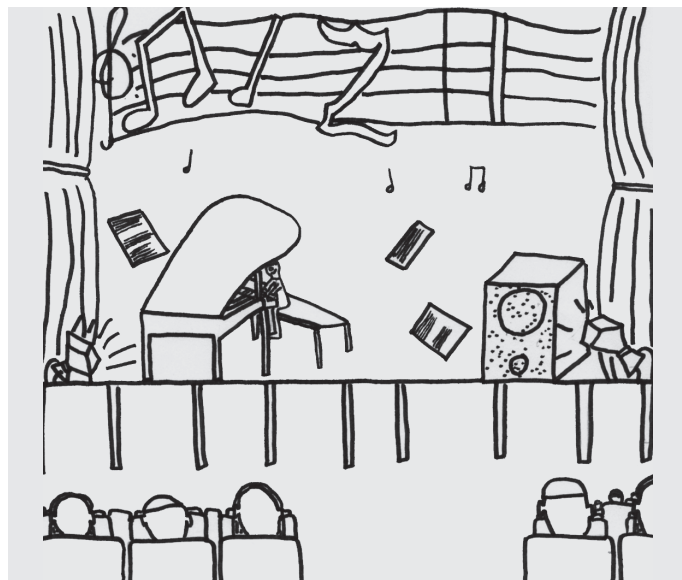
Una de les activitats més importants de la nostra escola és el Pessebre Vivent que se sol celebrar pels carrers i cases del barri, al nostre edifici i on col·laborem tots els alumnes de l'escola. Aquest curs serà pocs dies abans de començar les vacances de Nadal. Fa molts anys també s'havien fet Els Pastorets en el nostre centre i aquest any ho volem recuperar. En aquesta activitat participarem els alumnes d'Educació Infantil i els de sisè.

Una altra de les activitats que es fa en el barri és la que porta més il·lusió i llum als nens i grans de la nostra ciutat, el Campament de Ses Magestats els Reis d'Orient.

Hi ha també dos grups de persones que es troben regularment: uns quants veïns del Barri de Vista Alegre i un altre anomenat "La Paròdia" format per quinze actors, el director i dos col·laboradors.

Actualment la companyia La Paròdia està treballant en la representació de tres obres sobre la immigració. Cada any fa una estada per diversos indrets d'Espanya: aquest estiu van representar les seves obres a Extremadura, i Còrdova on van estrenar l'obra "Almorchón", que va obtenir un premi de l'empresa ADIF-RENFE.

Berta Masnou, Eudald Vicens, Mireia Juanmiquel. 6è, Annexa

Ignasi Trota. 4t, Cassià Costal

El teatre al barri del Mercadal

La nostra escola està situada al barri del Mercadal de Girona. En aquest barri hi podem trobar diferents entitats culturals.

A la Casa de Cultura gestionada per la Diputació de Girona, s'hi fan conferències, concerts, exposicions,...

Hi ha el Conservatori de Música, la Biblioteca pública i l'escola de teatre El Galliner.

Nosaltres anem al Conservatori a una activitat anomenada Escola Coral. La nostra professora es diu Jorgelina. Cantem moltes cançons amb diferents idiomes. També ens ensenyen el llenguatge musical, coral i instruments com per exemple: el violí, la guitarra, el piano...

A l'escola de teatre El Galliner hi anem un grup de nenes i fem teatre de moltes maneres: mut, comèdia, drama, terror,...

La nostra professora es diu Montse i fem jocs d'imitar persones, i treballem expressions per perdre la vergonya. Sempre vol que siguem amigues i que ens barregem amb tots els cursos, li agrada que ho fem perfecte i ens ho passem molt bé.

A la biblioteca podem estudiar en silenci o jugar a l'ordinador.

A la Sala La Planeta s'hi fan obres de teatre infantil i per a adults. Els mesos de novembre i desembre, el grup Proscènium hi fa l'assaig de "Els Pastorets". L'Anna, la Núria i l'Olivia fem Els Pastorets de Girona i ho assagem a la Sala Planeta. Hem començat l'assaig el dia set de novembre. Hi ha vint-i-quatre àngels. Aquest any som les més grans de les angeletes, la Núria porta el núvol, l'Anna la vara i l'Olivia el màntol. La representació es fa al Teatre Municipal. També durant el curs hi anem amb tots els nens i nenes de l'escola a veure obres de teatre.

Al Teatre Municipal s'hi fan obres de teatre tot l'any i s'hi representen Els Pastorets durant set dies de les vacances de Nadal. Nosaltres també hi anem a veure obres de teatre amb altres escoles.

Al Centre Cultural La Mercè s'hi fan concerts, espectacles infantils i "teatre emergent" (el més nou en teatre, música, cant). També hi ha l'Aula d'Humanitats.

A la parròquia de Santa Susanna del Mercadal hi ha l'esplai. Aquest estiu un grup de nens i nenes varem anar de colònies a Foixà. Primer els pares ens van portar al Mercadal. Després ens van recollir els monitors i vam marxar per passar uns dies fantàstics.

Alumnes de 4t, Eiximenis

La Coral de El Pla

La senyoreta Dolors García d'Educació Infantil de la nostra escola canta en una coral al Centre Cívic Pla de Palau. La Coral de El Pla s'ha fusionat amb la coral Alosa, més o menys la formen trenta persones. Hi canta des que es va fundar la coral, fa uns dotze anys. Assagen un dia a la setmana, els dimarts, al Centre Cívic.

Cada any fan uns set o vuit concerts. Ha participat en el Rèquiem de Fauré, que es un dels projectes que s'han portat a terme a Girona. Es va celebrar a l'Auditori l'estiu passat.

El fet de cantar en una coral diu que la relaxa molt, i com que fa tècnica coral l'ajuda a respirar millor.

Recomana que s'hi apunti molta gent, perquè es una forma de relacionar-se i de gaudir cantant.

Us fa saber que la coral està oberta a tothom que vulgui apuntar-s'hi.

Mireia Vilella. 6è, Migdia

El teatre al barri de Sant Narcís

Al barri de Sant Narcís tenim molta sort perquè tenim dos teatres: el de la Parròquia, que fa més de deu anys que està abandonat i el del Centre Cívic, que al barri l'utilitzem molt per fer-hi de tot i que ara l'ajuntament ens està arreglant.

Tenim un grup de teatre que fan Els Pastorets per Nadal, durant la Festa Major, una obra que ells trien i, a la tardor, participen al teatre de barris amb altres grups de tot Girona.

El teatre del Centre Cívic també l'utilitzem els esplais i les escoles del barri i moltes associacions per fer-hi danses, cançons...

Yohanes Carreras. 5è, Cassià Costal

El teatre al barri de Palau

Aquest grup es diu "Ja hi som tots" i fa uns deu anys que està format. El grup el formen nou adults, assagen els dilluns al Centre Cívic de El Pla de Palau.

Fan una obra l'any i actuen a diferents pobles de les comarques. Per Nadal no fan Els Pastorets però fan una actuació especial.

I, sobretot, s'ho passen molt bé!!

Jan Aubert. 6è, Migdia

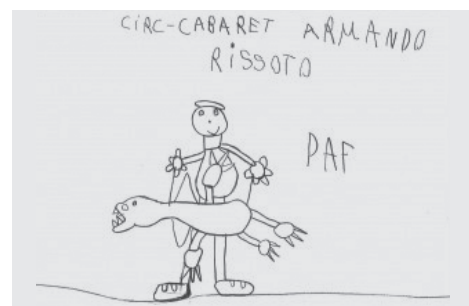

Mariona Callis. 5è, Migdia

II Mostra de teatre amateur a Montilivi

Abans de les Fires de Girona es va celebrar al Casal de la Gent Gran de Montilivi, al nostre barri, la segona edició de la Mostra de Teatre Amateur de Girona. És un projecte de l'Ajuntament, a través de la regidoria delegada d'activitats de dinamització al territori, per promocionar les petites companyies, fomentar l'afició pel teatre fora dels circuits estrictament comercials i donar a conèixer els espais teatrals dels barris; és per això que cada any es realitzarà en un lloc diferent de la ciutat. Les obres representades dels clàssics com Molière amb la representació d'El malalt imaginari fins a altres obres escrites pels propis directors, com ara Txell Faixedas amb l'obra Les Cartes que encara arriben.

Sílvia Costal, David Garrido, Vanessa Galí, Josué Moreno, Yero Sabally i Braman Sow. Font de l'Abella

Adrià Rodríguez. 1r, Eiximenis

Salvador Sunyer, director d

Salvador Sunyer ens va rebre al Teatre Municipal de Girona on ens va començar tot el que representa el Festival Temporada Alta per a ell i per a la cultura gironina. Ens va oferir una amable presentació de la que ens agradaria demanar un "bis".

Júlia Miquel. 5è, Migdia

- D'on ve el nom del Festival Temporada Alta?

Quan vam començar fa 18 anys tothom deia que a Girona a la tardor no hi havia res. Era temporada baixa de turistes i vam decidir fer la temporada alta de teatre, així sorgí el nom.

- Com se li va acudir fer un festival d'aquestes característiques?

Quan vam començar era una cosa molt petita, només hi havia quatre espectacles en un lloc molt petit i durant el mes d'octubre perquè hi hagués una mica de teatre.

- Qui va participar en el projecte inicial?

Vam començar tres: en Josep Domènech, en Quim Masó i jo. Vam parlar amb l'Ajuntament de Girona, va anar creixent i després amb el de Salt, etc...

- Com era en un principi el Festival Temporada Alta en comparació a ara?

La relació és la mateixa que quan comences P3 i ara a 6è. Ha anat creixent i actualment és una cosa grossa. És el festival més important d'Espanya, no en pressupost però sí en importància i el 4t o 5è d'Europa.

- Quin tipus d'espectacles ofereix?

De tots tipus. Com si fos la carta d'un restaurant, perquè tothom pugui triar tres o quatre espectacles que li agradin.

- La selecció final la fa vostè o un equip especialitzat?

Els espectacles es busquen per tot el món. S'ha de viatjar, s'han de veure molts DVD

que és el més pesat d'aquesta feina. La primera tria la fan quatre o cinc persones i la tria final és quan s'ha de decidir, i això em toca a mi.

- A Temporada Alta la majoria dels espectacles són de companyies molt reconegudes tant a Catalunya com a fora. En aquest sentit podria dir-nos si hi tenen cabuda els grups independents en la programació?

Sí, a Temporada Alta hi ha tres tipus d'espectacles. Un és el de grans espectacles internacionals que són les millors companyies del món. Intentem portar les que podem. Un segon nivell són les millors companyies del país i el tercer nivell, molt important, és el de les companyies noves que surten, la gent jove que és la que farà de relleu dels que hi ha ara. És com vosaltres que d'aquí a uns anys sereu els grans del país. En teatre passa igual.

- Ha portat mai un musical a Girona?

Un musical a Girona? M'acabes de fer un pregunta magnífica. Aquesta nit, demà a la tarda i diumenge a la tarda, a Salt hi ha "Hot Mikado", que és un musical precisament anglès. Per tant, més ajustada impossible.

La programació és com si fos la carta d'un restaurant, perquè tothom pugui triar 3 o 4 espectacles que li agradin.

- Programen obres pensades per a nens i nenes en aquest festival?

Sí, hi ha una programació per a públic familiar que en diem nosaltres. No creiem que hi hagi espectacles només per a nens i nenes, sinó que el que creiem és que hi ha espectacles que està bé que els vagin a veure junts pares, mares, avis, amb nens i nenes perquè són espectacles pensats per a la vostra edat i també per a gent més gran. A vegades es fa teatre per nens i nenes i sembla que se'ls consideri tontos. I als nens i nenes a vegades no els interessen. Aquest any hi ha hagut uns espectacles com "Snow Show" i aquest cap de setmana hi ha una carpa a la Devesa on es farà un circ íntim, només amb un cavall, una cosa molt delicada, i també un espectacle de màgia que es farà la setmana vinent.

- És un Festival que necessita molt finançament?

Sí, és un festival que té un pressupost gros, d'uns dos milions tres-cents mil euros.

- Quines entitats hi participen?

Uil, si dic totes les entitats que hi col·laboren, encara demà hi serem. A "grosso modo", els diners surten d'empreses de l'àrea de Girona, unes cent cinquanta, de les institucions (Ajuntament de Girona, Generalitat, Ajuntament de Salt, Diputació, Ministeri d'Agricultura, UdG, GEIEG, etc.) i, finalment, de les entrades que paga la gent que va al teatre.

- Durant quant de temps es dedica a la preparació de cada edició?

Divuit mesos a l'any, és a dir, més dels que hi ha. Es prepara durant tot l'any. Hi ha gent que es pensa que jo tinc molta sort perquè només treballo dos mesos a l'any i això no és així. Ara ja sé alguns dels espectacles que vindran el 2012. Cal molta previsió i preparar-ho amb temps.

- Quin ressò té el Festival a nivell nacional i internacional?

Ara tenim un ressò molt elevat. El "dossier de premsa" i el "clipping", que és un recull de tot el que surt cada dia als mitjans de comunicació: diaris, televisions, ràdios,... sobre el festival Temporada Alta, és molt gran. Si entreu al web del festival, veureu que no només està en català, que és la nostra llengua, sinó que també es pot llegir en castellà, en francès i en anglès, perquè hi ha molta gent de fora que ho mira. El cap de setmana passat, per exemple, hi havia programadors de 40 països diferents veient els espectacles de Temporada Alta: d'Estocolm, de Nova York, Itàlia, França, Alemanya, etc.

- Com s'implica la gent de Girona en el projecte Temporada Alta?

La implicació de la gent és el secret que Temporada Alta funcioni.

La gent s'implica a nivells diferents: per una banda tenim les empreses que hi posen diners i per altra, el públic. El teatre sense públic no és res. El que fa un llibre, per exemple, pot ser que tardi un temps a tenir èxit, el teatre, no, necessita públic immediatament. I el públic de Temporada Alta quasi omple tots els espectacles, és la clau de l'èxit d'aquest festival.

- En general quina és la valoració del públic?

La valoració del públic es nota sobretot en una cosa: en si hi va o no hi va a veure els espectacles. Un cop hi ha anat, l'espectacle pot agradar més o menys que un altre però, en general, fins ara el públic ha tingut una implicació molt alta en els espectacles ja que els ha omplert quasi tots.

del Festival Temporada Alta

Yero Sabally. Font de l'Abella

- Té algun significat especial la imatge del cartell de Temporada Alta 2009?

El cartell de Temporada Alta com heu vist és un meló, però el cartell és com el teatre, és a dir, el que passa en el teatre no és mai el que sembla; quan es veu una escena d'un espectacle s'està representant una cosa que no és realitat. Tots sabem que hi ha un pacte de cap entre l'espectador i els artistes i aquest pacte passa per l'acord de què l'espectador està totalment assabentat de què el que s'explicarà no serà la realitat sinó que pot ser una altra cosa i amb el meló passa el mateix.

La implicació de la gent és el secret que Temporada Alta funcioni.

- En què consisteix la seva feina com a director del Festival Temporada Alta?

Consisteix en passar-se pràcticament tot l'any veient centenars d'espectacles per intentar triar-ne uns que siguin els millors que pots trobar, tot i que em puc equivocar, per presentar al Festival. La paraula Festival ve de festa, per tant, la idea és intentar fer la millor festa possible del teatre que hi ha en aquests moments al món i al nostre país.

- Li agradava el teatre quan era petit? N'ha fet alguna vegada?

He de reconèixer que el teatre no és el que m'agrada més a la vida. El que m'agrada més és llegir, el segon el teatre i el tercer la cuina i el menjar. Les coses com siguin, però sí, ja de petit m'agradava molt. No he fet teatre mai, no és la meua especialitat.

Cadascú serveix pel que serveix. A la llarga totes les feines són importants des de l'escombriaire fins el que fa teatre, el que fa classes com el que fa dibuix lineal. El que costa a la vida és trobar el teu forat i això ja ho veureu vosaltres amb el temps... Un cop l'has trobat és quan realment t'ho passes bé treballant i et sents útil en aquest món que vivim. I jo ja l'he trobat, de moment.

- Quina formació artística té vostè, és a dir, ve del món de la música, de la dansa, el teatre etc?

No vinc ni del món de la música ni de la dansa. Vinc del món de la llengua catalana i la formació que tinc del món teatral és una mica autodidacte. Veient molt de teatre n'he après. El que s'ha de tenir és molta passió per tot el que fas. A classe, per exemple, quan hi poseu ganes doncs, aquella classe primer us ho passeu bé i després hi apreneu més. Si no hi poseu ganes, us ho passeu fatal i a més no apreneu res. Amb el treball passa igual.

- Què és el teatre per a vostè?

Aquesta pregunta segurament requeria dotze hores de resposta, a veure; el teatre és aconseguir posar davant del públic, que sou vosaltres, una cosa que no és veritat però que es converteix en una cosa més real que la vida mateixa i que si es fa bé, us tocarà fibres interiors, que tenim dins, que toquen la vida real.

- Es fa bon teatre a Catalunya?

Sí, a Catalunya es fa molt bon teatre i també es fa molt mal teatre. És a dir, que el 90% és molt dolent però, no ens equivoquem, el 90% dels llibres són dolents, el 90% dels quadres són dolents. Vosaltres que sou a classe el 90% de l'estona no us porteu bé i els mestres, ara que no ens senten, també el 90% dels dies hi ha moments que no ho fan prou bé. Trobar una gran obra de teatre costa moltíssim, com també costa trobar un gran mestre, un gran alumne, un gran moment. A la vida costa molt de trobar aquests moments tan grans. Llavors hem de mirar de trobar els moments mitjans, les coses quotidianes i el teatre mitjà que es fa a Catalunya és molt bo. Comparat amb la resta d'Espanya és molt bo, estem al nivell dels millors d'Europa i aquí a casa nostra és molt bo, jo crec.

I a Girona?

Les obres i els actors que surten d'aquí són molt bons per una ciutat de 100.000 habitants. Ningú d'aquí no sap què es fa a Tarragona ni a Lleida ni a moltes ciutats d'Espanya que són teatralment inexistentes. En canvi sí que sabem el que es fa a Girona i que sovint es traspassa cap a Barcelona i més enllà. No hem de pensar pas que el teatre d'aquí és "qui sap què", no, som discrets i el que fem a Girona està cada vegada millor, potser estem a la meitat del que ha de ser.

Josué Moreno. Font de l'Abella

D'Epidaure a Girona

El fet de triar aquest tema com a eix central de la revista EL TRLÀ ens ha permès endinsar-nos en el món del teatre i potser a partir d'ara ens el mirarem amb uns altres ulls.

Allison Perdomo. 3r, Montfalgars

Orígens del teatre

El teatre va néixer a Grècia, a Atenes, tot i que a la prehistòria ja es feien les primeres representacions teatrals on actuaven per celebrar les victòries de la cacera. En aquella època ja es maquillaven i feien les actuacions en rotllana i els actors es posaven al centre.

Més endavant, al segle VI i V a. C., a Grècia es feien les representacions a l'aire lliure, al matí per aprofitar la llum del sol. Els actors només eren els homes, les dones no hi podien participar, i aquests anaven acompanyats d'animals.

Els grecs i els romans van ser els primers que van dedicar un edifici públic per a les funcions teatrals.

El teatre que actualment coneixem ve del Comos, que eren danses i cants religiosos en honor el Déu Dionís.

Juntament amb les danses hi havia un personatge conegut com el "rapsode" que feia de narrador i explicava històries de déus i actors.

Els grecs feien les representacions en un edifici circular i els romans en un semicircular. Durant aquesta època va néixer la comèdia i la tragèdia: amb la comèdia volien fer

riure i les obres acabaven amb un final feliç tot i que eren històries fantàstiques. Els personatges eren la gent del poble i sovint grotescs. L'autor més important va ser Aristòtil. La tragèdia sorgeix d'un conflicte i acaba de manera dolorosa. L'autor més important de la tragèdia va ser Sòfocles.

Alumnes de 6è. Annexa

Els gèneres teatrals

Comèdia: Es caracteritza per fer riure als espectadors, amb humor i optimisme i amb un final feliç. Ex. "L'amansiment de la fúria" de William Shakespeare.

Tragèdia: Es caracteritza per tenir un final trist i desesperat. Ex. "La casa de les nines" de Henrik Ibsen

Drama: Es caracteritza per tractar de situacions de la vida real que resulten complexes i difícils però amb un final favorable o feliç. Ex. "Terra Baixa" d'Àngel Guimerà

Melodrama: Es distingeix pels aspectes sentimentals, patètics o lacrimògens, que són exagerats amb la intenció de provocar emo-

cions al públic. Ex. "Oliver Twist" de Charles Dickens.

Farsa: Obra còmica breu que no té cap pretensió realista.

Pantomima i mim: Es caracteritza per utilitzar el gest com a forma d'expressió artística. Ex. "La quimera de l'or" de Charles Chaplin

Musical: És un gènere que combina música, cançó, ball i diàlegs. Ex. "Grease" de Jim Jacobs y Warren Casey.

Òpera: És un espectacle on una narració o història s'escaifica cantant i amb acompanyament orquestral. Ex. "La Flauta Màgica" de Mozart

Titelles: Es caracteritza per introduir una figura o ninot que es mou de manera que sembli que el seu moviment és autònom. Ex. "El vestit nou de l'emperador" d'Andersen.

Performance: És una actuació artística en directe on hi ha una important posada en escena, on habitualment l'artista (*performer*) es comporta d'una manera particular per al públic o audiència. Ex. "Five Day Locker Piece" de Chris Burden.

Sílvia Costal, Vanessa Galí, David Garrido, Josué Moreno, Yero Sabally, Braman Sow. Font de l'Abella

Vocabulari de teatre

Acte: És cadascuna de les parts d'una obra de teatre; al seu torn les parts es divideixen en escenes. Quan canvia el lloc on es desenvolupa l'acció, es passa a l'altre acte; o també quan se suposa que ha passat un temps: un dia, una nit, una setmana, un mes, un any, etc.

Acotament: És el que en un text de teatre s'escriu amb altre tipus de lletra per a indicar l'acció dels personatges.

Actor: El que representa obres dramàtiques; també anomenat histrió, comediant o còmic.

Aforament: Capacitat d'una sala.

Andròmina: Una part mòbil de l'escenografia: casa, arbre, finestres, retallats i pintats en cartró, fusta o fibracel.

Apuntador: L'encarregat de llegir el llibre de l'obra i anar dictant als actors el que han de dir.

Autor: Escriptor d'obres dramàtiques. Durant els segles XVI i XVII eren també directors i empresaris teatrals.

Bambolines: Peces de tela que se situen verticalment en la part superior de l'escenari.

Bastidor: Panell de xapa o altres materials, que forma part del decorat o tanca la caixa de l'escenari.

Caixa: Cada espai entre dos bastidors o als costats de l'escenari.

Camerino: Cambra on es vesteixen i maquillen els actors abans de sortir a escena.

Caracterització: Conjunt d'elements físics que un actor utilitza per a crear el seu personatge: maquillatge, perruqueria, vestuari ...

Coreografia: Moviments escènics de grups d'actors. Pot anar acompanyat de música o dansa.

Decorat: Elements físics que representen el lloc on es desenvolupa l'acció.

Director artístic: L'encarregat de seleccionar les obres que presenten els autors: reparteix papers...

Director d'escena: El responsable de dirigir els assaigs.

Doble: S'utilitza aquesta expressió quan un mateix actor representa dos papers en una obra.

Dramatització: La transformació en matèria dramàtica d'allò que en el seu origen no ho és.

Escenografia: És tot el que es posa en l'escena per a donar la idea del lloc i de l'època que es desenvolupa l'acció. Pot ser un teló pintat al fons, una taula o un arbre o un arc i tota classe d'invençions o simplement un detall que li ajudi al públic a imaginar el lloc.

Fosc: Moment en que l'escenari queda completament sense llum. Pot desenvolupar diferents funcions, entre elles les pròpies del teló.

Fossa: En els teatres tradicionals, espai destinat a l'orquestra, sota el prosceni.

Galeria: Part alta del teatre, on es troben les localitats més barates.

Guinyol: Paraula d'origen francès amb la que originàriament es va designar un teatre de titelles de mà de Lió. Es va anomenar així per l'al·lusió a les ganyotes que feien les titelles. Guinyol o teatre de guinyol, es reserva per anomenar el teatre de titelles.

Impostació: Canviar artificialment el timbre de veu.

Improvisació: Tècnica d'aprenentatge que consisteix en una actuació sense text après.

Mímica: Són els gestos del cos i de la cara que poden comunicar sentiments, idees, etcètera, sense necessitat de parlar. És un joc teatral molt divertit, que necessita de molta imaginació.

Parlament: El que diu cada personatge en l'obra teatral. Pot ser après del text escrit o inventat per l'actor.

Platea: Llotja baixa que es troba juntament amb el pati de butaques.

Prosceni: En els teatres moderns, part anterior de l'escenari enfora del marc, davant el teló de boca.

Taquilla: Conjunt de localitats que estan a la venda.

Teatre: Edifici o lloc destinat a les representacions d'obres dramàtiques.

Teatre-fòrum: Llegir un text teatral, posar-lo en comú i dialogar sobre diversos aspectes: els seus valors, estructura, etcètera.

Teló: Peça gran de tela que tapa tot l'escenari.

Titella de guant o de funda: Només té cap i mans, i un vestit o funda on entra la mà per a moure'l.

Titella de fils: Es maneja des de dalt amb fils en el cap, els genolls i les mans.

Titella de varetes: Es maneja des de baix amb varetes col·locades en els punys i amb la vareta que ho sosté.

Titella plana: Personatge retallat en fusta, cartró, o cartrónet, que té un braç, una cama o més parts mòbils. Serveix també per a fer teatre d'ombres.

Vestuari: La roba que usa un actor en escena per a representar millor el seu personatge, sobretot si és d'altra època, d'altre país o extraterrestre.

Ania Costoya. 6è, Cassià Costal

Història del teatre a Catalunya

Aprofitant el tema de la Revista El Tarlà hem fet un resum a classe sobre la història del teatre a Catalunya. L'any passat vàrem treballar l'època romana i vam veure el teatre romà de Tarragona. Allà no s'hi representaven obres en català ja que la nostra llengua encara no existia. Parlaven en llatí i representaven obres d'autors romans i grecs.

A Catalunya tenim com a primeres representacions les del Cant de la Sibil·la, que encara ara es canten i representen a diferents Catedrals.

El teatre a l'Edat Mitjana a Catalunya representava moltes escenes de la Bíblia i es

solien fer a les esglésies. També hi havia petites actuacions al carrer ja que no hi havia espais com els que tenim actualment. Alguns alumnes de la classe han vist, per Setmana Sant, les representacions de La Passió i de la Dansa de la Mort de Verges que són molt antigues.

D'autors més moderns, ja en el segle XIX hem parlat d'Àngel Guimerà. L'any 1888 es va estrenar Mar i Cel que va tenir un èxit internacional. Alguns de nosaltres ja coneixíem perquè fa poc se'n va fer un musical que va tenir molt d'èxit a Catalunya. L'Àngel Guimerà i en Serafi Pitarra segurament són els autors teatrals més famosos de Catalunya i els que han tingut més èxit.

Del segle XX destaquem la feina de Salvador Espriu durant l'època de la dictadura. A partir dels anys setanta surten moltes agrupacions de teatre a nivell de poble i d'altres més professionals com Dagoll Dagom, la Cubana, els Joglars, etc.

Els escriptors de teatre actuals més coneguts són en Josep Maria Benet i Jornet, en Sergi Belbel i en Jordi Galceran que amb l'obra "El mètode Gronholm" ha tingut èxit a molts països del món.

Alumnes de 6è. Eiximenis

Teatre i autors catalans

A finals del s. XIX es va veure que als catalans els agradava divertir-se i com que les ciutats s'anaven fent grans, van anar sorgint noves formes de divertir-se. Feien titelles, ombres xineses i més endavant ja fan teatre. Hi va haver un senyor que es deia Frederic Soler, però que li deien "Pitarra" que va ser un dels primers a fer teatre després d'Àngel Guimerà, que també va ser molt reconegut. El teatre català cada vegada era més important i es comencen a obrir teatres al Paral·lel de Barcelona com l'Apol·lo, el Comtal, on s'hi feia teatre de varietats, music-hall, vodevil, operetes, etc.

Més endavant es fan comèdies de costums i tenim uns autors que van ser Joan Puig i Ferrater i Josep M. de Sagarra.

L'any 1936 es crea el Teatre Nacional que s'instal·la al Liceu i el Teatre Català de la Comèdia, al Poliorama. Enric Borràs va ser el primer actor que hi va actuar.

Quan va esclatar la guerra Àngel Guimerà estava a punt d'estrenar l'obra "Terra Baixa" i no va poder.

Cap a la meitat del s. XX el teatre català de l'Escola d'Art Dramàtic d'Adrià Gual connecta amb el teatre europeu i comença a haver-hi molts autors que seran molt importants com: Fabià Puigserver, Joan Oliver, Salvador Espriu, Joan Brossa, Manuel de Pedrolo i més endavant Josep M. Benet i Jornet.

Durant el franquisme van néixer dues companyies: Els Joglars i Els Comediants.

Quan va acabar el franquisme es va crear

Júlia Olivas. 1r, Migdia

el Teatre Lliure, La Fura dels Baus, La Cubana i Dagoll Dagom.

L'any 1989 Josep M. Flotats va ser nomenat director del Teatre Nacional de Catalunya. Cap a finals del s. XX s'organitzen mostres i programacions teatrals com la "Fira de Teatre al Carrer" de Tàrraga i el "Teatre Grec" de Barcelona.

Judit Buscató, Paula Gómez i Dani Goizueta.
5è, Migdia

Temporada Alta

Si us hi heu fixat, hi ha molts cartells anunci-ant Temporada Alta. Potser alguns de vosal-tres no sabeu què vol dir. Doncs és la mane-ra d'anunciar el programa de teatre d'aquests mesos de tardor. Bé, no només teatre, també hi ha dansa i música. Així doncs, Temporada Alta és un festival d'espectacles. Ens hem centrat en el llibret de la promoció d'aquesta tardor. Per cert, el cartell represen-ta un meló tallat per la meitat o sigui el cor del meló i s'hi llegeixen anotacions d'estudis d'aquesta fruita. Fa goig de veure! El llibret té més de cent pàgines. Hi consten les enti-tats que són organitzadores i també les empreses i entitats que són mece-nes. "Mecenes" vol dir que ajuden i/o aporten fons per mantenir el festival. També s'hi parla dels horaris, preus i els llocs de cada espectacle. Els llocs són 7 a la ciutat de Girona i inclou també els 2 de Salt i els 2 de Celrà. Els de Girona són: El Teatre Municipal, Sala la Planeta, l'Auditori del Palau de Congressos, l'Auditori de la Mercè, Pavelló de Fontajau, la Copa i el Casino.

Al llibret hi veiem els mapes per poder arri-bar als diferents llocs i els seus plànols per

poder escollir els seients i poder gaudir millor dels espectacles.

Potser el més interessant és que de cada espectacle hi ha una explicació del seu argument i dels actors i tots el que ho fan possible (director, tècnics de so, llum, produc-ció, etc...)

Hem comptat que hi ha uns 75 espectacles i només 7 són per a nens, són els que diuen per a públic familiar. És veritat que aquests són més barats, però trobem que n'hi ha pocs. Ens preguntem si és perquè no hi va gent o perquè s'hi guanya menys.

Hem buscat si es fan altres festivals durant la resta de l'any, i hem sabut que es fan dos altres festivals: el FITAG (Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona) i el Festival de músiques religioses a l'estiu. També en alguns barris es fa teatre de tant en tant.

Wissal El Wahabi i Cintia Rodríguez.
6è, Montfalgars

Actors i companyies teatrals

Els alumnes de sisè hem parlat a la classe dels actors i les companyies teatrals. La Mamassa i l'Anthony Bayas han fet de secre-taris i ens resumeixen el que hem dit.

Què és una companyia teatral?

Una companyia teatral és un grup més o menys fix de persones que es dediquen a muntar espectacles. Encara que d'entrada pensem sobretot en els actors, també hi ha la part tècnica, muntar decorats, el so, etc. i la de producció, d'on surten els diners per

preparar una obra?, qui es dedica a buscar el que falta?, etc. Sovint en una companyia d'aficionats són les mateixes persones les que fan totes les tasques: el que dirigeix també pot fer d'actor, entre tots fan els deco-rats...

Les companyies teatrals poden ser professio-nals, la seva feina és aquesta, viuen del teatre, o bé d'aficionats, tenen una altra feina i el teatre és una afició. Pot ser molt arriscat dedicar-se professionalment al tea-tre, et pots arruïnar fàcilment, però també molt interessant i divertit.

Han d'estudiar els actors?

A la classe una majoria pensava que sí, que havien d'anar a la universitat. Hem vist que no fa falta, perquè fer d'actor és un ofici i a part de tenir talent, compta molt l'experièn-cia, però sempre va molt bé tenir una forma-ció. A Barcelona hi ha l'Institut del Teatre, on es fan classes de veu, mim, dansa, expressió corporal, teatre... i costa molt d'entrar-hi.

A Girona hi ha "El Galliner", una escola de teatre que funciona des de fa gairebé vint anys, on es fan cursos per a nens a partir de sis anys però també per a grans, de teatre, de veu, de circ, de clown, etc. etc. A final de curs les obres que han preparat les fan per al públic.

Hi ha companyies teatrals a Girona?

A Girona hi ha diferents companyies teatrals i tenim el grup Va de contes, que és un grup d'actors que a més ja fa deu anys que van muntar aquesta companyia per anar per les biblioteques, els casals, les escoles... expli-cant contes als nens d'una manera molt divertida.

Elisabeth González-Cerrato.
6è, Mare de Déu del Mont

Jo faig teatre a El Galliner

Fa 4 anys que vaig començar a fer teatre a El Galliner. No us penseu pas que és una granja de gallines i pollets, no!!

El Galliner és l'escola de Girona on aprenem a fer teatre. Ens ensenyen a interpretar papers d'actors, improvisacions, mim, expressió corporal, maquillatge, fem els decorats de les obres i triem les músiques.

El professor és el director, però nosaltres participem amb idees per l'actuació.

He actuat a l'Auditori de la Mercè, al Teatre de la Casa de Cultura i a la Sala La Planeta. He fet de protagonista en moltes obres i m'ho he passat molt bé!!!

També he participat en un "càsting" per un anunci de televisió i en un altre, a Barcelona, per fer de protagonista en una pel·lícula sobre una història d'en Floquet de Neu.

Allà en el "càsting" vaig interpretar el diàleg que havia de dir el nen protagonista i una improvisació davant una càmera de vídeo. Estic molt content de fer teatre a El Galliner perquè hi tinc molts amics i amigues que també fan teatre.

Ara amb el meu grup estem preparant una nova obra que aviat estrenarem i que serà molt divertida i que no us puc pas explicar...

Hi esteu tots convidats!!!

Oriol Roura. 5è, Migdia

Girona m'enamora

Girona és un lloc preciós que té un encant meravellós, i és que a part de ser gegant, també és molt elegant.

Té alguna cosa que la fa especial, i que quan entres és com un bon regal. Girona, un indret meravellós, ple de flors i colors!

Nora Failal. 6è, Mare de Déu del Mont

El Tarlà

El Tarlà és un bufó, que fa riure, déu n'hi do! Té un barret blanc i blau, que representa la pau. De petit el veia molt bonic, i ara el veig ben divertit!

Anthony Bayas. 6è, Mare de Déu del Mont

S'apropa Nadal

A la tardor cauen les fulles de tots colors. Comença el fred i s'apropa Nadal. Deixem l'estiu, deixem la calor i s'ha acabat la suor!

Mar Orriols. 3r, Eiximenis

Oliver Twist

Avui al teatre hem anat i molt bé ens ho hem passat, Oliver Twist hem vist, i ha estat bonic i trist.

Oliver era un nen orfe maltractat que vivia a l'orfenat, El van vendre per cinc penics, a uns homes molt rics.

Oliver els va fer enfadar, i al soterrani el van tancar. Oliver es va escapar i a Londres se'n va anar.

Un vailet el va enganyar i a una banda de lladres va anar a parar. El van agafar els policies, però en llibertat el van deixar.

Malalt es va posar i un senyor ric el va cuidar. Oliver amb ell es va quedar i molt content va estar.

Joana Garcia. 5è Migdia

Al teatre

Al teatre de Girona he anat i una estona m'hi he quedat.

Amb la música i els llums, l'obra ha començat.

Als actors he vist actuar i sorpresa m'han deixat. El final de l'obra ha arribat i contenta he marxat.

Cap a casa, a sopar i al llit, a somiar.

Sofia Jarillo. 6è, Montfalgars

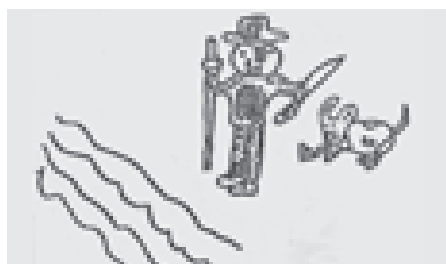
Un pirata i un ratolí

Hi havia una vegada un ratolí que va anar a la platja a buscar menjar. Però hi havia un pirata que estava menjant formatge i pa. El ratolí es va acostar. El pirata el va veure i li va donar formatge. El ratolí molt content li va donar les gràcies i es va adormir.

El ratolí és fi, prim i de color marró.

El pirata té l'ull tapat, una cama de fusta i una espasa.

Joana Giere. 2n, Annexa

Joana Giere. 2n, Annexa

D'habitació en habitació

Els pallassos d'hospital, d'habitació en habitació, van actuant com cal.

Fent riure a la gent, d'habitació en habitació, regalant sorpreses com els Reis d'Orient.

Cançons i més cançons, d'habitació en habitació, somriures pera a tots els nens malaltons.

Els familiars hem de visitar, d'habitació en habitació, per fer-los el temps més ràpid passar.

Júlia Bagué i Tamara Álvarez. 4t, Cassià Costal

Joana Hortonedra. 4t, Cassià Costal

Els pallassos d'hospital

Els pallassos d'hospital ens ensenyen a visitar a l'amic que està malalt o a un familiar.

Al Trueta ens faran riure si estem allà ingressats, dibuixarem un gran somriure quan apareguin disfressats. Els temps passarà més de pressa mentre ells van fent els gags i així podrem guarir-nos per tornar a casa més aviat.

Joana Hortonedra i Maria Martínez. 4t, Cassià Costal

Constantí Pat i Anna Tomisa. 4t, Cassià Costal

Jugar amb paraules

Aquest curs els nens i nenes de 4t hem començat el taller d'escriptura treballant la poesia. Una de les moltes coses que hem descobert és que escriure poemes és com un joc, un joc on les peces són les paraules. Si les combines amb imaginació pots fer poemes ben originals i divertits.

Us oferim el text que vam elaborar a partir d'un poema d'en Miquel Descloet. De fet, vam continuar el seu poema tot i escrivint "a la seva manera". Esperem que a l'autor li agradi i que vosaltres el trobeu divertit i us animeu a provar de fer el mateix amb altres textos poètics.

Jo tinc un nyu

Jo tinc un nyu
que menja pa.
Sama landú,
sama nibà!

Un dia algú
me'l vol comprar.
Sama landú,
sama nibà!

Serà tan dur
de suportar.
Sama landú,
sama nibà!

• Continuació del poema:

Ai! El meu nyu
com deu estar?
Sama landú,
sama nibà!

Potser ningú
l'estimarà.
Sama landú,
sama nibà!

I si l'amo nou
el maltracta?
Sam landú,
sama nibà!

Potser, o segur,
Diu que un tutú
li vol posar.
Sama landú,
sama nibà!

El pobre nyu
no aguantarà.
Sama landú,
sama nibà!
Segur que el nyu
em troba a faltar.
Sama landú,
sama nibà!

Jo, ben segur,
el vaig a buscar.
Sama landú,
sama nibà!

Ara el meu nyu
a casa està.
Sama landú,
sama nibà!

Feliç com tu,
menjant el pa,
Sama landú,
sama nibà!

sama nibà! el picarà.
Sama landú,
sama nibà!

*Judit Riesco, Alberto Castellón, Miquel Gil,
Gemma Quiles, Joan Pinto. 4t, Cassià Costal*

Sortida a Sant Hilari

Al bosc d'en Serrallonga hem anat
i el seu tresor hem trobat.

Marc Fabrellas. 1r, Migdia

Serrallonga tenia un trabuc
molt gran i gruixut.

Cristina Laurent i Alvaro Ramirez. 1r, Migdia

Els bandolers d'en Serrallonga
s'amagaven i no es veia cap ombra.

Joel Quintano. 1r, Migdia

Al museu que vam visitar
hi havia un porc senglar.

Arnau Beltran. 1r, Migdia

Acròstic

Hola amics!

Us volem oferir un acròstic sobre la festa de la Castanyada que vam celebrar tots plegats el dimecres 28 d'octubre, amb les Fires de la nostra ciutat esperant-nos, recordeu?

Ens van agradar molt les cançons de tardor que vam cantar al pati, les castanyes ben torradetes que ens vam cruspir tot xerrant amb els companys...

Esperem que el poema us agradi tant com la festa que vam compartir.

Les castanyes arriben

A la tardor

Cauen del castanyer

A terra les trobaré

Sense el seu eriçó protector

Tinc castanyes ben torrades

A la meua paperina

NYam! Gust i olor de tardor

A la tarda, impacients,

Des dels grans als més petits

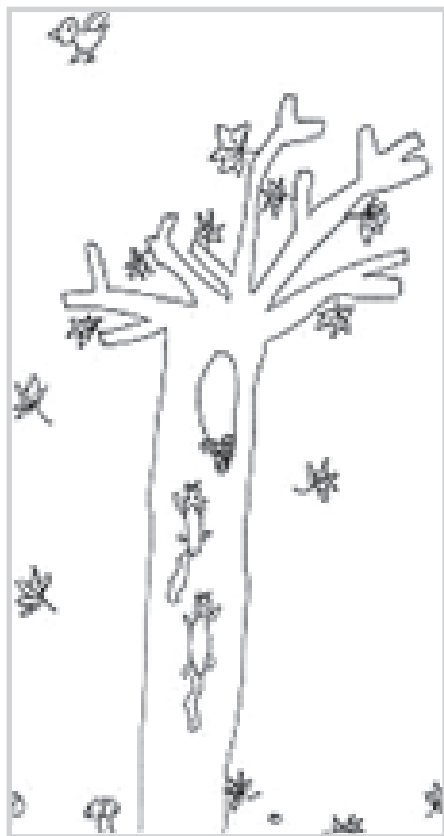
A gaudir i... bon profit!

Marc, Joan, Maria i Marta.

4t, Cassià Costal

Pau Ganigué. 1r, Migdia

Carla Bonaventura. 3r, Eiximenis

La tardor

Ja cauen les fulles
i les flors es marceixen.
Les vinyes estan ben curulles
i la tardor ja fa abrigar la gent.
Les castanyes peten al foc
a poc a poc.
Ja hi ha panellets
els que més m'agraden són els de
pinyonets.
La tardor es vesteix
de marró, vermell, verd i ataronjat.
De bolets en pots agafar un bon feix
però has de córrer perquè si no ja te'ls han
agafat.
Les orenetes se'n van,
hi ha silenci al niu
però, com sempre, tornen a l'estiu.
Amb la tardor
pots escoltar la remor
d'una confusa tempesta
que no fa gens de gresca.

Carla Bonaventura. 3r, Eiximenis

El teatre

Al teatre hem d'anar
i tots junts poder estar,
per poder gaudir,
i sortir amb la satisfacció de voler repetir.

L'actuació començarà
tots preparats per animar.
Els actors surten ja,
a veure si ens fan riure o plorar.

L'actuació ja ha acabat
i com que jo volia ser molt educat,
no he molestat, ni he cridat,
i molt bon exemple he donat.

Del teatre marxarem
però d'aquí poc hi tornarem,
un altre cop molt bé ens ho passarem
i un altre dia riurem o plorarem.

Nàtalia Romero. 6è, Cassià Costal

Rodolins teatrals

Si una bona tarda vols passar
una obra de teatre has de mirar.

Una obra de teatre a l'escola faré
i d'allò més bé m'ho passaré.

Al teatre sóc el galant
i a totes les noies vaig enamorant.

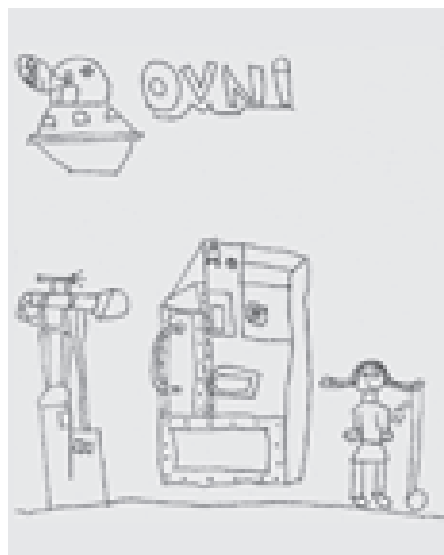
Al teatre vam anar
i un conte ens van representar.

Jo de gran seré actor
i de tots, seré el millor.

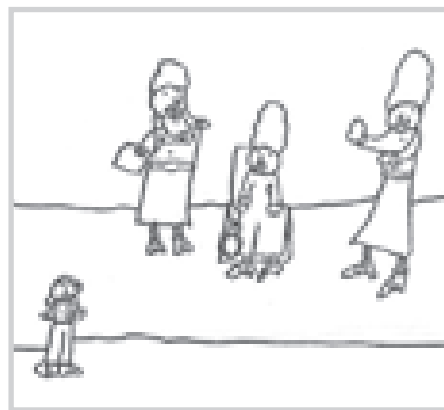
La Clàudia ens va motivant
perquè la representació sigui elegant.

Al teatre un dia vaig plorar
de tant que em vaig emocionar.

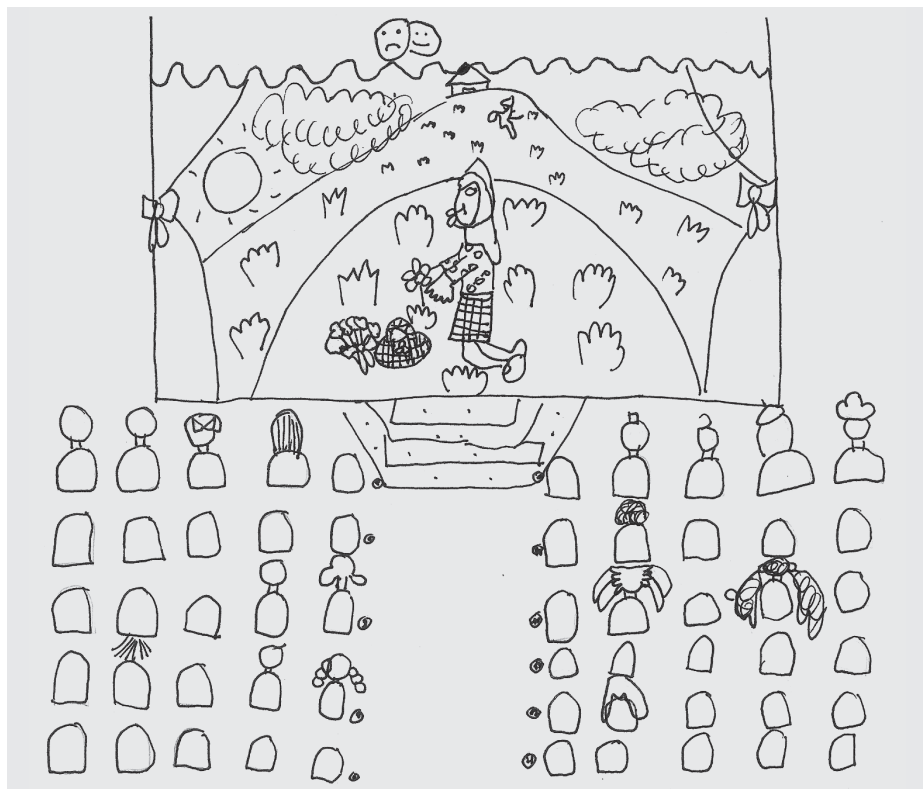
Sofia Toledo, Martí Portillo, Alex Vilella,
Joan Tenllado, Alex Oprea i Omar Menaoui.
Font de l'Abella

Aleix Ereza. 3r, Migdia

Joana Geire. 2n, Annexa

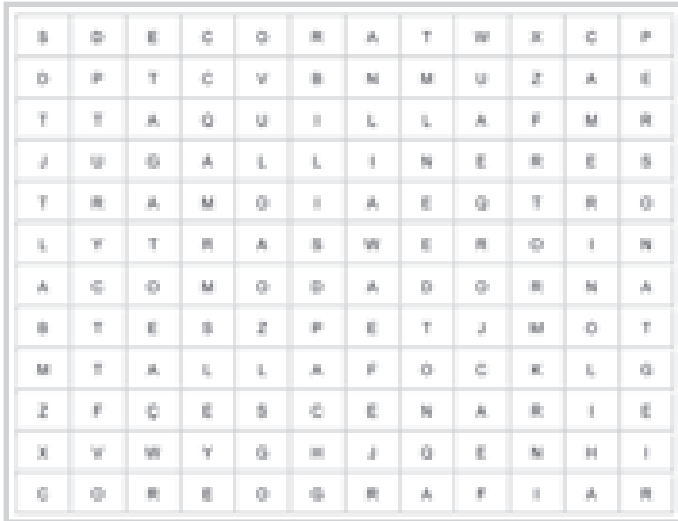

Dana Zaparanyuk. 5è, Migdia

20

Busca 10 paraules relacionades amb el teatre

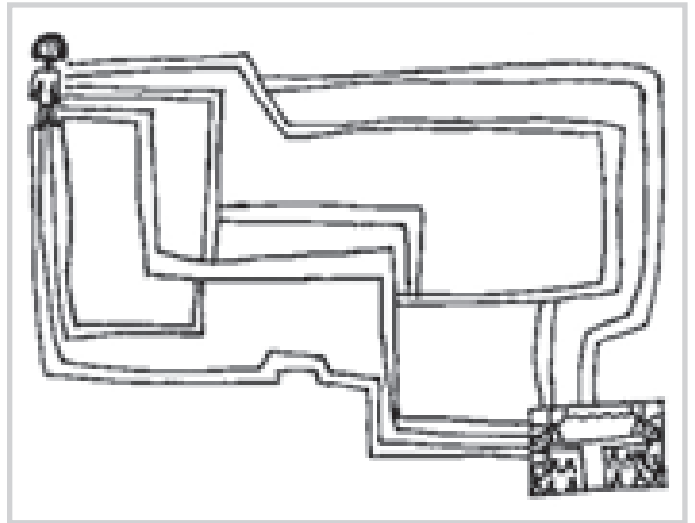
Busca 10 paraules relacionades amb el teatre: acomodador, camerino, coreografia, decorat, escenari, galliner, personatge, tallafoç, taquilla, tramoia.

Joan Tenllado, Alex Vilella, Alex Oprea, Omar Menaoui, Martí Portillo i Sofia Toledo. Font de l'Abella

Camí al teatre

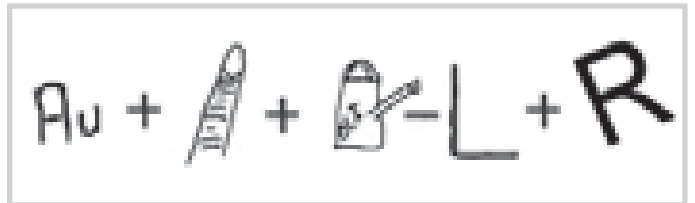
Ajuda aquest nen a trobar el camí correcte per anar al teatre.

Esther Gázquez. 3r, Cassià Costal

Jeroglífics

Quin és el centre de congressos més conegut de Girona?

Andreu Coll i Marçal Caravaca. 5è, Cassià Costal

Missatge secret

Descobreix aquest missatge posant la lletra que va abans en l'abecedari:

FM UFBUSF FT EJWFSUJU

Laura González. 3r, Cassià Costal

Solució: el teatre és divertit

Solució: Auditori

Diferències

Cerca 5 diferències

On hem anat?

Andreu Coll, Marçal Caravaca. 5è, Cassià Costal

Solució: Hem anat al teatre

Quina cantant d'òpera és?

Andreu Coll i Marçal Caravaca. 5è, Cassià Costal

Solució: Montserrat Caballé

ENTRETENIMENTS

Missatge secret. Què diu?

A - circle with cross
B - square
C - triangle
D - circle with cross
E - circle with dot
F - circle with cross
G - circle with cross
H - circle with cross
I - circle with cross
J - circle with cross
K - circle with cross
L - circle with cross
M - circle with cross
N - circle with cross
O - circle with cross
P - circle with cross
Q - circle with cross
R - circle with cross
S - circle with cross
T - circle with cross
U - circle with cross
V - circle with cross
W - circle with cross
X - circle with cross
Y - circle with cross
Z - circle with cross

Kevin Rodríguez i Irene Coll. 5è, Cassià Costal

Solució: El teatre és molt divertit. T'agradarà el teatre?

Passatemps

Busca 8 musicals a la sopa de lletres.

M	I	R	A	D	O	R	E	I	L	L	E	O	N	F	M
A	G	R	E	A	B	E	S	T	W	O	R	E	T	A	
R	E	L	M	I	S	E	R	A	B	L	E	S	O	H	
I	T	B	O	G	F	K	N	O	C	R	E	K	R	O	A
C	A	T	E	R	O	Z	I	A	G	E	P	Z	M		
E	P	N	S	H	E	L	R	S	A	O	F	W	I		
L	A	B	E	L	L	A	I	L	A	B	E	S	T	I	A

Mariona Callís. 5è, Migdia

Solucions: Mar i cel, Grease, Mamma mia, La bella i la bèstia, Mikado, Cats, Els miserables, Rei Lleo.

Troba les diferències

Mohamed N'Guiri. 5è, Mare de Déu del Mont

Pau Sánchez. 5è, Migdia

Sopa de lletres

4 lletres:
telè
boca
hera
obra

5 lletres:
teler

6 lletres:
plata
actors

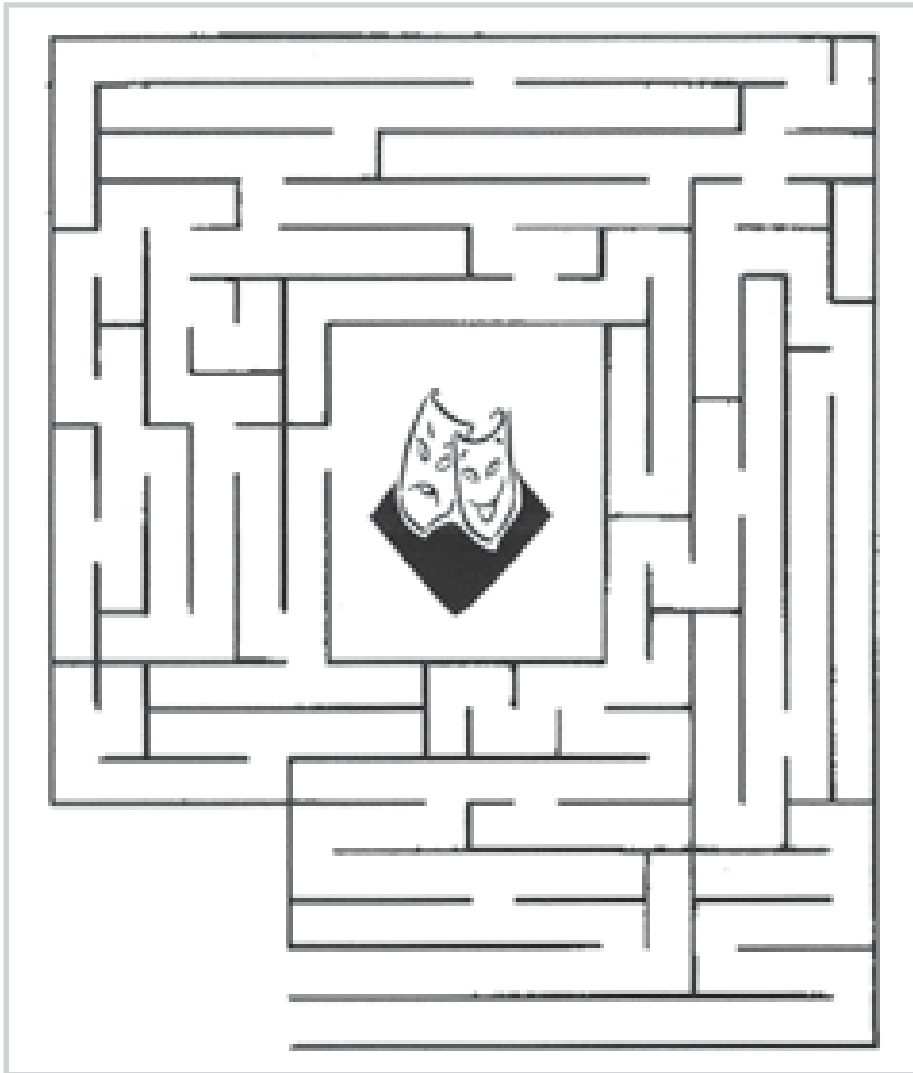
7 lletres:
lotges
decorat
tramvia

8 lletres:
prosceni
escenari
taquilla
galliner
camerino

Solució

Laberint

Troba el camí per anar al teatre.

Jeroglífics

Endevina el títol de l'obra de teatre

El dolent dels Pastorets

Solucions: Blancaneus, dimoni

Endevinalles

Tots en tenim, ningú la veu i, si un no en té,
no pot dir res.
(22-5-21)

Quan obro la boca, ensenyo la dentadura
i quan algú em toca, les dents se'm
belluguen.
(16-9-1-14-15)

Tinc buida la panxa i em lliguen les cordes,
sospiro i gemego si algú me les toca,
també hi ha qui em toca sense saber gens
de nota.
(7-21-9-20-1-18-18-1)

Un líquid que és bo per beure i un altre per
amanir formen un instrument que fa goig de
sentir.
(22-9-15-12-9)

Marina Puigderrajols. 5è, Montfalgars

Solucions: La solució està en la relació
dels números i les lletres de l'al·labet.

Saps què mengem?

A cada àpat arribo tard.
Sóc molt allargat.
Sóc enemic dels micos,
que em pelen sense pietat.

Em pots fer a la planxa,
si et fa mal la panxa.
Em pots fer rostit,
si et vols llepar el dit.

Pelut per fora,
blanc per dins.
Fill de la palmera
per a gustos fins.

Aniol Llinàs del Torrent, Eduard Prujà
i Manel Caamaño. 6è, Eiximenis

Solucions: El platàn. El pollastre.
El coco

Endevinalles

Clic i és clar, clic i és fosc. Què és?

Quan hi ha sol, surt, i quan no n'hi ha, no
surt, i sempre et persegueix. Què és?

A casa d'en Lluís són tres germans. El gran
es diu primer, el mitjà es diu segon...i el
petit, com es diu?

Weiji Du Hong. 6è, Mare de Déu del Mont

Solucions: L'interruptor. L'ombra. Lluís.

Eudald Blanch. 6è, Cassià Costal

Han col·laborat en aquest número

BARRIS:

Asmae Haouas Mare de Déu del Mont
Joaquim Rivarola Montfalgars
Mireia Vilella Migdia

ENTRETEMENENTS i BÚSTIA:

Gabriel Romero Cassià Costal
Laura Rojo Font de l'Abella
Patricia Marina Montfalgars

RACÓ LITERARI:

Albert Muñoz Migdia
Aniol Llinàs Eiximenis
Higor Gonçalves Mare de Déu del Mont

ENTREVISTA:

Josep Sunyer Annexa-Joan Puigbert
Ania Castaya Cassià Costal
Alex Vilella Font de l'Abella
Maria Masot Migdia
Sabina Mérida Montfalgars

ESCOLES:

Arlet Pi Annexa-Joan Puigbert
Imane Bardadi Mare de Déu del Mont

EL TEMA:

Laia Martín Eiximenis
Sofia Toledo Font de l'Abella
Andrea Valencia Montfalgars

RETALLS i IL·LUSTRACIONS:

Yero Sabally Font de l'Abella
Anthony Bayas Mare de Déu del Mont
Jan Aubert Migdia

COORDINAT PELS MESTRES:

Maijo Arana, Fernando Cano, Rosa Maria Chicano, Narcís Garcia, Carles Gorris, Cristina Moya, Inés Morera, Raquel Porcel, Jordi Pujol, Cristina Sabat.